

Mengücek Vakfı Girişimleri

'Divriği hakettiği yere gelsin diye çalışıyoruz'

Dünya Mirası Mengücek Vakfı yönetim kurulu üyeleri bazı projeler için 6-8 Ekim tarihleri arasında önce Sivas'a ardından da Divriği'ye giderek çeşitli görüşmelerde bulundu. Vakıf yöneticileri Sivas Valisi Salih Ayhan ile Divriği'de yaptıkları ve yapacakları projeler üzerine görüş alışverişinde bulundu. Görüşmede, Vakıf Başkanı Prof. Dr. Mahir Tivrüz, Divriği'nin geleceği açısından tarih ve kültür turizmi üzerine görüşlerini ifade etti. Heyet temaslarını Divriği'de sürdürdü. **Devamı: Say: 10'da**

Divriği'de Saklı Bir Müze

Anadolunun Saklı Tarihinin Müzesi

Evini müze yaptı. Bizans, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyete ait yüzlerce, belki de binlerce objeyi yıllarca topladı. Topladıklarını tek tek kayıt altına alarak sergilemeye başladı. Doğduğu köyde okul olmadığı için, Kangal'dan okumak için babası tarafından Divriği'ye getirildi. Daha sonra babası da dahil aile olarak Divriği'ye yerleştiler. Ayakkabı boyacılığından demirciliğe, kaynakçılığa, hatta çaycılığa kadar bir çok işte çalıştı. Yıllarca topladığı objeleri biriktirerek evini, adeta müze haline getirdi. **Devamı: Say: 2'de**

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE EYLÜL-EKİM: 2019 YIL: 13 SAYI: 142 FİYATI: 5 TL www.divrigi.com.tr

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göldağı İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kümesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96-F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göldağıkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

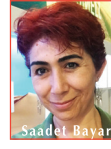
İADE ADRESİ
Eskişehir Mah. Dericiler Sok. No: 22/7 Şişli-İstanbul

Divriği Kültür Derneği'nden üniversite öğrencilerine burs fonu oluşturmak için ilgi çeken girişim

Elmalı Burs

40 TON ELMA BURS İÇİN TOPLANDI

Divriği'de Üniversite Öğrencilerine Burs İçin Elma Toplandı. Adını açıklamayan Divriğili bir hayırsever 37 Dönüm elma bahçesinin meyvelerini üniversite öğrencilerine burs olması için Divriği Kültür Derneği'ne bağışladı. Bahçede yaklaşık 50 ton elma olduğu tahmin ediliyor. Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız'ın girişimleriyle bir grup dernek üyesi 3-6 Ekim tarihleri arasında Divriği'ye giderek elma topladı. Elma toplama hasadına Divriği'den ve çevre köylerden çok sayıda kişi 5 günde 40 ton elmayı İMECE usulü ile topladı. Geliri öğrenci bursu olacak elmaların bir kısmı meyve suyu fabrikasına, bir kısmı kurutulmaya, kalanı ise 10'ar kiloluk paketler halinde satıldı. Kurutulan elmalar önümüzdeki günlerde satışa sunulacak. Elma gelirinden elde edilecek yaklaşık 60 bin lira üniversite öğrencilerine burs olarak verilecek. **Dev: Say: 12'de**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Şahin Küçük

Sabırlı Umutlu Adımlar

Bazı işler tabiatı gereği yavaş ilerliyor. Hatta bırakın ilerlemeyi çoğu zaman neredeyse yerinde sayıyor. Bu gibi hallerde ya güçlü lobi çalışması, veyahüt güçlü bir halk desteği sizi amacınıza yaklaştırır. Çoğu zaman da tam başardım dediğiniz anda eliniz boşa çıkar yeniden başa dönersiniz. Kamusal hizmetler böyle bir alan maalesef. Geçtiğimiz günlerde Mengücek Vakfı Yönetimi olarak önce Sivas Valisi Salih Ayhan ile, ardından Divriği'ye giderek çeşitli görüşmeler yaptık. Görüşmelerimizin ana konusu her zaman olduğu gibi, Divriği'nin geleceği ve kalkınması üzerine. Divriği'nin sorunu çok. Mengücek Vakfı olarak bu sorunları tek başımıza çözme imkânı yok zaten. Biz kendi olanaklarımız dahilinde girişimlerde bulunuyoruz elbette. Vakfın kuruluş gayesi, Divriği'nin çözüm bekleyen acil sorunlarını tespit etmek ve mümkün olanlarına çözüm bulmak. Divriği gibi tarihi yerleşim yerinin birikmiş sorunlarını çözmek ha deyince mümkün olmuyor. Dünya Mirası Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tivrüz başta olmak üzere diğer arkadaşlarımız Divriği'nin hak ettiği yerde olması için özveriyle çalışıyor. Divriği'nin değişim, dönüşüm neticesinde, sadece Mengücek Vakfı'nın imkânları ve girişimleri ile başarılması, beklenen seviyeye gelmesi zor. Lakin, başta yerel halk ve mülki idareler, sivil toplum kuruluşları, siyasi aktörler, bürokratlar, Divriği Diasporası, bir bütün haline gelebilir ise, amaçlanan hedefin anahtarını elimize almış oluruz. Çalışmalarımızın üzerinden çok zaman geçse de, çok çaba harcasak ta henüz yolun başındayız.

Pilav Şenliği Yapıldı

Divriğililer Ankara'da Buluştu

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 58. Pilav ve Kültür Şenliği 15 Eylül Pazar Günü Yakacık Piknik Alanı'nda yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı şenliğe CHP ve HDP milletvekilleri, CHP Ankara İl Başkanı ile birlikte, Etimesgut, Çankaya, Mamak ve Yenimahalle ilçe başkanları, belediye meclisi üyeleri katıldı. **Devamı: Say: 11'de**

Divriğili Bir Hukukçu

Geçmişle Yüzleşmeden Olmaz

Divriği kökenli, Hukukçu, insan hakları hukuku uzmanı Cansu Muratoğlu'nun, 'Geçmişle Yüzleşme, İmkânlar ve İmkânsızlıklar' başlıklı kitabı Zoe Yayınları'ndan çıktı. Muratoğlu kitabında, 'Geçmişle Yüzleşme' kavramının tarihi, hukuki ve siyasi boyutlarını eleştirel bir bakışla değerlendiriyor. Halen İstanbul Bilgi Üniversitesi Genel Kamu Hukuku Kürsüsü'nde araştırma görevlisi olan Muratoğlu ile kitabından yola çıkarak, dünyada ve Türkiye'de 'geçmişle yüzleşme' konusunda yaşanan tartışmaları konuştuk. **Devamı: Say: 8'de**

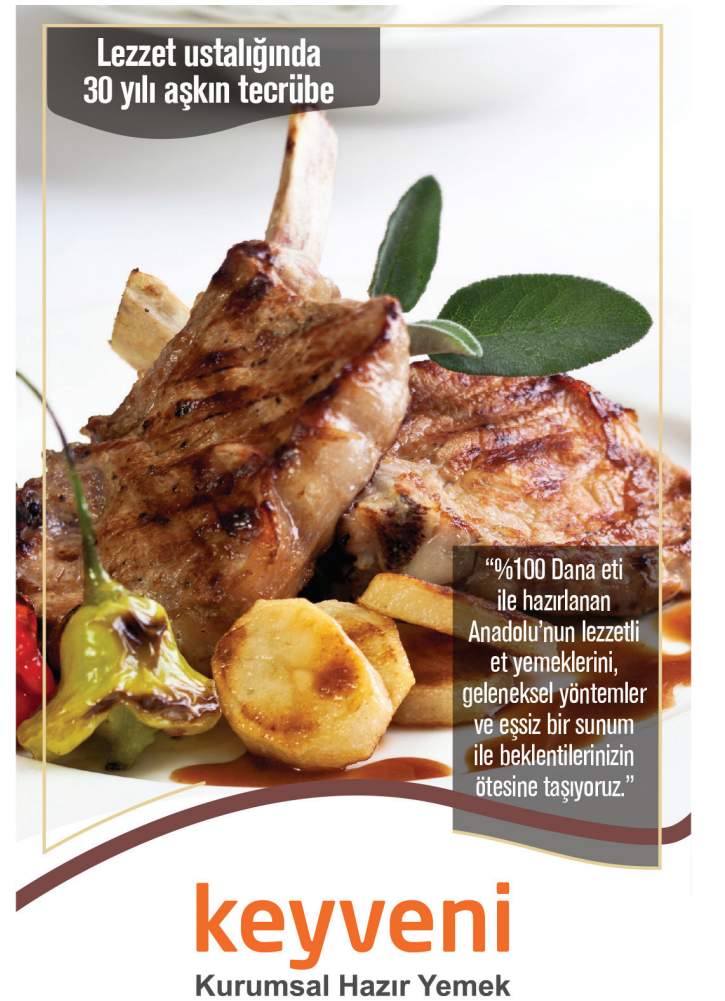

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 6'da
	Turan ESER 4'de
	Veli BAYRAK 5'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 3'de
	Süleyman ZAMAN 9'da
	İsmail ÇINAR 7'de
	İsmail METİN 5'de
	Y. Kemal BAYAR 3'de

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

Lezzet ustalığında 30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering keyveniyemek keyveni

www.keyveni.com.tr

Müze nasıl oluştu

Aşkın ve Tarihin Müzesi

Dizi yazımızın birinci bölümünü okumayanlara kısa bir özet yaparak başlayalım.

Zeki Kızıltaş 1955

Kangal'a bağlı Gürükbekir Köyü doğumlu. Gürükbekir Köyü'nde ilkokul olmadığından, baba tarafından bazı akrabaları Divriği'de oturduğu için ilkokulu Divriği'de okumuş. Daha sonraki yıllarda babası Divriği Demir Çelik İşletmelerine işe girince Kızıltaş Ailesi tamamen Divriği'ye göçmüş. Zeki Kızıltaş ilkokul, ortaokul ve lise derken o da Divriği'de kalmış. Önce Berber, sonrasında ise, demircilik, kaynakçılık, lokantacılık, kahvecilik derken sonunda o da madene işe girmiş ve emekli olmuş. Kendisini Kangal'dan çok Divriğili olarak kabul ediyor. Zaten hayatı de çocuk yaşlarından itibaren Divriği'de geçmiş.

Aşk Yolunda Müze Kurdu

İlkokul 5'inci sınıfta tanıştığı kız onda derin bir sevdâ yarısı açtı. Ona tutuldu, eskilerin deyimiyle kara sevdâya yakalandı. Bu kız Divriği Ziraat Bankası Müdürü'nün kızı olunca işin zorluğu kat be kat artmaz mı? Karşısında öyle çat diye vurulacak bir kapı yok? Okulda gördün gördün, göremedin mi, bekleyeceksin? Zeki Kızıltaş da öyle yapmış zaten beklemiş. Bazen okulda bazen de evinin etraflarında gezerek beklemiş? Günler

Madenden emekli olunca çeşitli uğraşlar edindim kendime. Öyle böyle zamanım geçip gidiyordu. Bir gün ilkokuldaki o kız aklıma geldi. Bu kızdan bir iz bulabilir miyim fikri aklıma gelince, okuduğumu ilkokula gittim. Eski kayıtlara ulaştım aradım taradım uğraştım, kızın kayıt defterine ulaştım. Oku yönetimine rica ederek bu fotoğrafın bir kopyasını istedim. Onlar da sağ olsun verdiler. Defterle karıştırırken o kadar tanıdık fotoğraflar karşıma çıktı ki, bu sefer o fotoğraflardan da almak aklıma geldi. Daha sonra okul idaresinden o fotoğrafların da kopyalarını aldım.

Zeki Kızıltaş kendi çabalarıyla biriktirdiği alet ve objelerden müze kurdu. Müze dedikse öyle resmi bir müzeden söz etmiyoruz. Müzede Bizans İmparatorluğunun top gülesinden, Mengüceklere, Osmanlıya ve Cumhuriyete ait yüzlerce objeyi resmi olmayan bu müzede görmek mümkün. Zeki Kızıltaş Divriği Kaymakamlığı, Divriği Belediyesi ve Sivas Valiliği'de dahil, yetkililerin kendisine el uzatılmasını bekliyor?

aylar devrilmiş. Ta ki o müdürün tayini başka bir Ziraat Bankası Şubesine çıkana kadar.

"Müdürün tayini çıkınca aile Divriği'den taşındı gitti. Beni avutacak, onlardan geriye tek bir iz kalmamıştı. İlkokul 5'inci sınıf öğrencisiyim. Tadım tuzum kalmadı, iyice yalnızlaştım, içe kapandım. Bu ayrılığa çok üzüldüğümü hatırlıyorum.

İlkokulda okurken, tatil günlerinde ve okul saatleri haricinde su satardım. Daha sonra ortaokul ve Nuri Demirağ Meslek Lisesi yılları. Meslek lisesine gittiğim yıllarda su satmayı bırakmış berberliğe terfi etmişim. Hem okur hem de çalışırdım."

Konuşmasına bu cümlelerle başlayan Zeki Kızıltaş'a "Peki bu müze kurma fikri nereden çıktı diye soruyorum"? Zeki Kızıltaş'ı derinden yaraladığım bir soru sorduğumun farkında değilim? Zeki abi, Anadolu halılarının bezeli otantik sedirde şöyle hafifçe geriye yaslanarak, "Madenden emekli olunca çeşitli uğraşlar edindim kendime. Öyle böyle zamanım geçip gidiyordu. Bir gün ilkokuldaki o kız aklıma geldi. Bu kızdan bir iz bulabilir miyim fikri aklıma gelince, okuduğumuz ilkokula gittim. Eski kayıtlara ulaştım aradım taradım uğraştım, kızın kayıt defterine ulaştım. Okul yönetimine rica ederek bu fotoğrafın bir kopyasını istedim. Onlar da sağ olsun verdiler. Defterleri karıştırırken o kadar tanıdık fotoğraflar karşıma çıktı ki, bu sefer o fotoğraflardan da almak aklıma geldi. Daha sonra okul idaresinden o fotoğrafların da kopyalarını aldım. Eskiye olan ilğim her geçen gün artmaya başladı. Daha eskilere gitmek için okula, diğer okullara, şuraya buraya gitmeye toplamaya başladım. 1928 ile 1977 yılları arasında Divriği'de okumuş 1405 kişinin fotoğrafını biriktirdim, bu fotoğrafların tamamını bir duvar panosuna yerleştirdim. Daha sonra eski eşyalar, malzemeler aletlere yöneldim. Babamın elinde kullandığı ustalık takımları zaten vardı, onlara göz aşinalığım var. Yaklaşık 2 bin yılında elime geçen eski olan her şeyi toplamaya başladım.

Türkiye'nin tadı, Türkiye'nin baharatı...

www.bagdatbaharat.com.tr

Sarıyer'de EDEBİYAT

EDEBİYAT GÜNLERİ FİNALİNDE KILIÇDAROĞLU SÜRPRİZİ

Kitap kokusuyla deniz kokusunu buluşturan '8.Sarıyer Edebiyat Günleri' Haydar Aliyev Parkı'nda yapılan muhteşem bir finalle son buldu. Etkinlikte Ahmet Ümit ve Hıfzı Topuz ödülleri CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun elinden aldı.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da birçok şair, yazar, gazeteci, akademisyen ile edebiyatçıya ev sahipliği yapan ve tüm sanatseverleri Sarıyer'de buluşturan 'Edebiyat Günleri'nin 8.si, yapılan final etkinliğinin ardından sona erdi. Halil İbrahim Özcan'ın moderatörlüğünde Güney Özkılıç ve Hakkı Ergök'ün konuşmacı olarak katıldığı "Sarıyer'de Nazım Hikmet İzleri" söyleşiyle başlayan etkinlik, Ahmet Ümit'in "Sıradışı Bir Roman Karakteri: Başkomser Nevzat" söyleşiyle devam etti. Ahmet Ümit'in Beyaz Martı

Kitap kokusuyla deniz kokusunu buluşturan '8.Sarıyer Edebiyat Günleri' Haydar Aliyev Parkı'nda yapılan muhteşem bir finalle son buldu. Etkinlikte Ahmet Ümit ve Hıfzı Topuz ödülleri CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun elinden aldı.

Hikmet'in ülkeden ayrıldığı yer olan Sarıyer'de gerçekleşen "Sarıyer'de Nazım Hikmet İzleri" isimli söyleşide moderatör Güney Özkılıç ve Halil İbrahim Özcan, Nazım'ın hayatından kesitler ve Sarıyer'in hayatındaki izlerinden bahsetti. Oyuncu Hakkı Ergök'ün seslendirdiği Nazım şiirleriyle renklenmiş söyleşinin sonunda sahneye çıkan Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, Nazım'a Bir Güz Çelengi isimli şiiri okudu.

BAŞKOMSER

Edebiyat Onur Ödülü, Hıfzı Topuz'un ise Onur Ödülü aldığı program sadece Türkiye'de değil tüm dünyada geniş bir hayran kitlesine sahip olan Selda Bağcan konseriyle noktalandı. Etkinliğe CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ve CHP İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu da katıldı. Ahmet Ümit ve Hıfzı Topuz'a ödülleri veren CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, "Hepimiz çocuklarımıza sanata saygı duymayı ve sanatla iç içe olmayı öğretmeliyiz" dedi.

NAZIM'A ŞİİRLER
Edebiyatımızın ustası Nazım

NEVZAT SARIYER'DE

Ardından sahne "Sıradışı Bir Roman Karakteri: Başkomser Nevzat" isimli söyleşiyle ünlü polisiye yazarı Ahmet Ümit'in oldu. Usta isim romanlarının baş kahramanı Başkomser Nevzat karakterinin ortaya çıkış hikayesini konuklarla paylaştı. Edebiyatseverlerin yoğun ilgi gösterdiği söyleşinin sonunda alkışlar tüm Sarıyer'de yankılandı.

BEYAZ MARTI AHMET ÜMİT'İN

İmza günleri, söyleşiler, Şiir Teknesi, şiir hatları, sergi ve konserlerle renklenmiş

etkinliklerde Sarıyer Edebiyat Günleri ile özdeşleşen "Beyaz Martı Edebiyat Onur Ödülü" de sahibini buldu. 2014 yılından bu yana verilen "Beyaz Martı Edebiyat Onur Ödülü" Yaşar Kemal, Zülfü Livaneli, Vedat Türkali, Murathan Mungan ve İnci Aral'ın ardından bu yıl Ahmet Ümit'in oldu. Usta gazeteci – yazar Hıfzı Topuz ise etkinliğin onur konuğu olarak bu yıl ilk kez verilen onur ödülünün sahibi oldu. Ödülünü alan Ahmet Ümit, "Sanat yoksa umut yoktur, umut yoksa hayat yoktur" diyerek sanat ve edebiyatın önemine değindi.

ÖDÜLLER KILIÇDAROĞLU'NDAN

8. Sarıyer Edebiyat Günleri'nin finalinin sürprizi CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu oldu. Ahmet Ümit ve Hıfzı Topuz'a ödülleri veren CHP Lideri, "Gönülümde geçen şu: Hepimiz çocuklarımıza sanata saygı duymayı ve sanatla iç içe olmayı öğretmeliyiz. Sanatın ve sanatçının gücünü bilmemiz lazım. Politikacılar gelir geçer ama sanatçılar eserleriyle kalıcıdır. Sanatçının gücünü anlatmak için size okuduğum "Alexandre Dumas'ın Üç

Silahşöhrler" kitabının ön sözünü paylaşacağım. Sanatın gücü budur. Yargıya rağmen, gazetenin patronuna rağmen sanatçı kazanmıştır. Sanatla siyaset arasında yakın bir ilişki vardır. Eğer siyasetçi sanata yakınsa etik kişiliği yüksek demektir. Eğer sanata yakınsa topluma bakışı farklılaşır. Bizlerde bunlar olmadığı için Türkiye bir türlü gelişimini tamamlayamıyor. Ama biz bunu kıracağız. Yaptığımız güzel şeylerin birinci adımını tamamladık. İkinci adımını da tamamlayacağız. Sizlerin ve sanatın gücüyle. Sanata ve sanatçıya sahip çıktığımız kadar demokrasiye de sahip çıkacağız. Çünkü, demokrasinin olduğu yerde sanatçı daha özgürdür. Hepiniz sanatla kalın" dedi.

ÖYKÜLER ÖDÜL ALDI

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin final etkinliğinde Fakir Baykurt Öykü Yarışması'nı kazananlar da ödülleri kavuştular. Ödül töreni öncesi konuşan Başkan Genç, Fakir Baykurt'u andı. 4 dalda 432 öykü ve 50 öykü kitabının değerlendirildiği yarışma sonucunda dereceye girenler, ödülleri Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç ve Işık Baykurt'un elinden aldı. Yarışma kapsamında "Fakir Baykurt Öykü Kitabı Ödülü" Bahar Yaka'nın Diablo'nun Günlüğü ve Gülhan Tuğba Çelik'in Evsizler Şarkı Söyler kitaplarına verildi.

USTA YAZARLAR İMZA GÜNÜNDE

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin son gününde; Ahmet Ümit, Hıfzı Topuz, İnci Aral, Latife Tekin, Mine Söğüt, Sinan Meydan, Pelin Batu, İrmak Zileli, Serhan Asker, Ege, Kahraman Tazeoğlu, Onur Bütün, Yıldırım Kaya, Ayşegül Tözeren ve birçok isim okuyucularıyla buluştu.

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar

divrigigazetesi@gmail.com

Bir Dayanışma Örneği

Divriğili bir hayırsever 37 dönüm Elma bahçesinin yaklaşık 50 ton meyvesini öğrencilere burs için Divriği Kültür Derneği'ne bağışladı. Merkezi İstanbul'da olan dernek başkanı Cafer Yıldız ile yaklaşık 35 kişi Divriği'ye gelerek bahçeden 5 gün elma topladı. Divriği'den ve bazı köylerinden İMECE usulü ile yaklaşık 40 ton elma toplandı. Dernek başkanı Cafer Yıldız'ın açıklamalarına göre elma satışından ortalama 60 bin lira gelir elde edilerek 30 öğrenciye bir yıl süreyle burs olarak verilecek. Konu özet olarak şöyle. Haberin detayları zaten gazetenin manşet haberi. Dileyen haberin ayrıntılarını okuyabilir.

Konu insani ve dayanışma boyutu ile çok ilgi çekici. Divriği Kültür Derneği'nin bu girişimi çok geniş çevrelerin, farklı düşünsel kesimlerin ilgisini ve sempatisini kazandı. Biz de bu vesileyle Divriği Kültür Derneği'nin geçmişinde buna benzer üretim ve dayanışma odaklı çalışma var mı, onu mercek altına aldık.

Bu konu beni biraz daha yakından ilgilendiriyor, çünkü, Divriği Kültür Derneği'nin son 20 yıllık tarihinde, katıldığım hemen hemen her toplantıda, "devrimciliği slogan atmak sanan, keskin radikal cümlelerle ifade eden, kesimlere karşı" yeni bir model yaratarak, "Üretim ve Dayanışma" ağırları inşa etmeyi savundum.

Dernekte yapılan toplantılarda yaptığım bu örneklerime neredeyse "küfür ve hakaret" ile karşılık verildi. Yıllar sonra Ovacık Belediyesi Başkanı Maçoğlu'nun "üretim ve dayanışma" odaklı girişimleri gündeme gelince herkes gözünü Ovacık'a çevirdi. Benim "Üretim ve Dayanışma" önerime kızan kesimler, Maçoğlu'nun ağızına kadar girerek onu dinlemeye başladılar. O toplantıların birinde Maçoğlu'na şöyle bir soru yönelttim, "Siz konuşmalarınızda çalışmalarınızı anlatırken, sizi dinleyenlere, siz de benim gibi yapabilirsiniz, siz de üretebilirsiniz, demiyorsunuz? Bu işlerin en iyisini sadece ben yapabilirim, başkası yapamaz, manasında, anlatıyorsunuz? Bu anlatma biçiminiz yanlış değil mi" dedim? Maçoğlu, o zaman bu hatasını kabul etti? Bana hitaben, evet haklısınız, dedi.

Divriği Kültür Derneği geçtiğimiz yıl "Dayanışma Odaklı" girişim başlattı. Bir grup arkadaş Divriği'deki veyahut başka bölgelerdeki bazı üreticilerden çeşitli ürünler satın alarak İstanbul'da satmayı planlayan bir kooperatif kurdu. Girişim güzel, ancak gidişatı, "üretimden kopuk" faaliyet tarzı şimdilik komisyoncu gibi olsa da ileride doğrudan üretim kısmına eğilmelerini temenni edelim? Başkalarının ürettiğini, aracılık yaparak, başkalarına pazarlamak kooperatif faaliyetinden çok, komisyoncu mantığı sayılır. Bu bakış açısı doğayı üretici güç yerine üretim aracı, insanı da üretici güçten, üretim aracına dönüştürüyor. Dolayısıyla "Doğa ve İnsan" iki temel üretici güç, elde edilen ürün de bu gücün çocukları gibi anlaşılmalı?

Biz bu tarafından bakarak haberimizi ulusal basın ve televizyon kanallarına da ilettik. Ulusal basın bizim bu haberimizi önemseyerek haberleştirdi. Güzel de oldu.

Yeri Gelmişken, Divriği Kültür Derneği'nin biraz geçmişine giderek bazı analizler yapalım? Kamuoyunda, demokrat, devrimci ve çağdaş yapıyla yakından tanınan Divriği Kültür Derneği'nin geçmişinde "Ekonomik Dayanışma" örneği olmuş geçmiş başarı hikâyesi var mı?

- Divriği Kültür Derneği kamuoyunda hatırı sayılır bir tanınırlığa hangi çalışmayla erişti?
- 1952 yılında kurulan Divriği Kültür Derneği tarihinde "üretim ve dayanışma odaklı" benzer başka bir girişim var mı?

- Varsa örnekleri neler?

- Yoksa neden düşünülmemiş?

Yazımı iki bölüm halinde Divriği Kültür Derneği'nin kısa bir geçmiş özetini yaparak iki bölüm halinde tamamlamak istiyorum.

Esas itibarıyla Divriği Kültür Derneği'nin kuruluş sürecinden başlayarak objektif ve saptırmadan, esaslarına sadık kalınarak tarihi yazılmalı. Zaman hızla geçiyor. Bu geç kalmış bir öneri olarak kabul edilebilir.

Derneğin kurucularından bir iki kişi hayatta kaldı. Hiç olmazsa bu iki kişi konuşturulmalı, kayıt altına alınmalı?

Turan Eser

turaneser@gmail.com

Alevi Köyüne Cami

**Alevi köyüne;
“Cami yoksa hizmet de yok”
Yer; Kars Sarıkamış’a bağlı
Aşağısallıpınar Köyü.**

38 haneli Alevi köyü. Her Alevi köyü gibi kamu hizmetine muhtaç. Alevi köyü olunca, kamu hizmetine eşit erişim hakkı yoktur. Kamu hizmetlerinde ayrımcılığa uğramaları tarihsel bir mirastır.

Ayrımcılık dayatmaları ise, devletin mesajını ileten kaymakamlar üzerinden gelir. Aleviler, köylerine cami yapılmasına mücade etmeli ve üstelik dilekçe ile talepte bulunulmalı! Ayrıca sandıkta AKP’ye oy çıkmalı! Cami ve oy varsa, kamu hizmeti de varmış!

Aşağısallıpınar köyü, bugün tam da bu ayrımcılığı ve hak ihlalini yaşıyor. Çünkü o bölgede camisi olmayan tek Alevi köyü! 106 yıldır ısrarla bu köye cami yapılmak isteniyor.

Kaymakamın hedefinde, okulsuz köy değil, “camisiz köy kalmayacak” var. Köylülerin ise, alt yapı ve yola ihtiyacı var. Devlete göre de alt yapı ve yoldan önce, köye cami ve imam ile asimilasyon girmeli.

Aşağısallıpınar köylüsü Z.K. “Bizim kapımız cemevidir. Ben Alevi olarak doğdum Alevi olarak ölmek istiyorum. Sünnileşmek istemiyorum” diyor. Kaymakam ise “Bu köye cami

yapılacak. Camisiz hiçbir köy kalmayacak” diyor.

Köylüler ve köy derneği, cami yapılmasına karşı olmasına rağmen, cami temeli atılıyor. Hummalı bir çalışma ile şu an caminin kaba inşaatı bitmiş durumda.

Amaç Asimilasyon, Dinci Kadrolaşma Ve İslamcı Örgütlenme

AKP hükümeti son 17 yıldır, İmam Hatip ve İlahiyat mezunları üzerinden sürdürdüğü kadrolaşma stratejisi boşuna değil. Çünkü islamcılık, dinciliğe dayalı bir düzen değişikliğine hizmet ediyorlar.

Alevi köylerine cami stratejisi ile;

Din bürokrasına yeni istihdam, görev ve siyasal islamcı misyon alanları yaratılıyor. Alevilerin cemevleri ve cem ibadeti engelleniyor. Diyanet üzerinden Alevilere Sünnilik ve ibadetleri dayatılıyor. Cemevinin yerine cami, cem ibadeti yerine namaz, dede/ana yerine imam sokuluyor!

Alevi köylerinde siyasal islamcılık örgütlenmek isteniyor. Yani bu durum Alevileri kendi köylerinde asimilasyon politikasının hedefi haline getiren, çok yönlü sinsi politikanın adımlarıdır.

Mezhepçi devlet yapılanması adına Alevileri Sünnileştirmek için görevlendirilen din bürokrasisinin yegâne görevi, cem ibadetini namaza, cemevinin işlevini de camiye dönüştürmektir. Alevi

köylerine cami, imam ve namaz dayatması, din, vicdan, inanç ve düşünce özgürlüğüne, laiklik ilkesine aykırı bir insan hakkı ihlalidir.

Geçmişte Alevi köyüne gelen imamlar, namaz kılacak cemaat bulamayınca ve imama gereksinim olmadığı anlaşıncaya, vatandaşın vergisiyle bankamatik-imamlar gibi yan gelip yatmaya devam edecekler.

Çünkü daha önce Dersim’in Alevi köylerinde zorla yapılan camiler ve gönderilen imamlar için “mahallinde görülen ihtiyaç üzerine ima A.B Valilik oluru ile il müftülüğünde, R.T ise kaymakamlık oluru ile Hozat ilçe müftülüğünde geçici olarak görevlendirilmiştir” denilerek, Alevi köylerine atanan imamlar merkeze çekilmişti.

Ya da daha önce, Çanakkale Merkezine bağlı 300 Alevinin yaşadığı Denizgözü Köyü’ne zorla yapılan camiye dönüşür. Köyde cami boş kaldı, imam arkasında saf tutacak cemaat bulamadı. Dört yıl boyunca imam tek başına namazı başına kıldı. Hatta camideki musalla taşı bile kullanılmadı.

Yıllardır süregelen bu mezhepçi ve ayrımcı uygulamanın, Alevilere

bir karşılık bulamamasına, inanç özgürlüğü açısından bir hak ihlali olduğunu bilinmesine rağmen, Alevi köylerine yapılan camilerin boş kalmasına rağmen, bu projelerin ısrarla sürdürülmesi ahlaki ve hukuki bir yönetim anlayışı değildir. Bu anlayış olsa olsa baskıcı, gerici ve dinci ideolojinin bir gereğidir. AKP ve Diyanet bu sevdasından vazgeçmeli ve insanların haklarına ve inançlarına saygılı olmalıdır.

Asimilasyona Değil, Eşit Kamu Hizmetine İhtiyaç Var.

Alevi köylerinin sorunları ve ihtiyaçları Türkiye’nin genel sorun ve beklentisinden farklı değildir. Köylerin alt yapı, sağlık ocağı ve sorunsuz eğitim ihtiyacını karşılayacak okullara, işe ve aşı ihtiyacı vardır. Ayrıştırıcı, kutuplaştırıcı, tek tipleştirici ve asimilasyoncu değil, toplumsal barışa ve huzura ihtiyacı vardır.

Alevilerin, cami ya da imam değil, inkar edilen inançsal kimliğinin tanınmasına, hak ve taleplerinin laiklik ve haklar rejimi ekseninden karşılanmasına ihtiyacı vardır.

İşte bu nedenle; Alevi köylerine cami yaptırma politikalarından vazgeçilmeli. Bugüne kadar yapılan camiler, bir kararname ile okula, sağlık ocağına ya da cemevine çevrilmelidir. Bu köylerdeki imamlar derhal geri çağrılmalı ve atanamayan öğretmenler Alevi köylerine gönderilmelidir.

20
EKİM
“Efendiler Yarın Cumhuriyeti İlan Edeceğiz.”
CUMHURİYET BAYRAMI

Kutlu Olsun

anagold
MADENCİLİK

Veli Bayrak

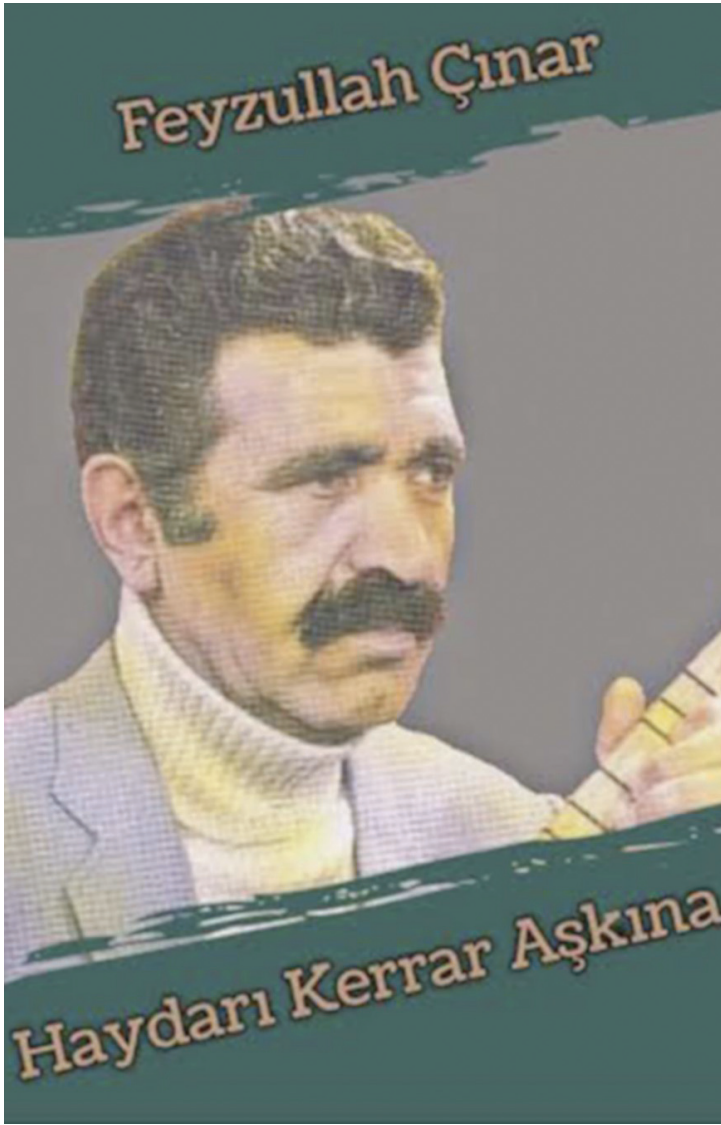
Feyzullah Çınar'dan Ali Kızıltuğ'a Tuzluca'yır "Tuzluca'yır unuttur mu bugünü / Natoyollarında mahşer bülbülü" Veli Bayrak Ne insanlar tanıdım Tuzluca'yır'da. Yetmiş yaşında duvar sıvayan ustadan tutunda on iki yaşında ayakakabı boyayan küçük çocuğa kadar. Ne insanlar tanıdım Tuzluca'yır'da. Elinde kınası kurumadan duvara slogan yazan genç kızdan tutunda dizinde derman yokken Kızılay'a yürüyüşe giden yaşlı nineye kadar. Tuzluca'yır'da eski yazlık sinemanın hemen bitişiğinde ki tahta merdivenli bir gecekonduda geçmişti çocukluğum. Radyo'da Müslüm Sümbül çalışıyordu "Benim adım dertli dolap, suyum akar yalap yalap, böyle emreylemiş Çalap, derdim vardır inilerim" diyordu Koca Ozan. O da bir Tuzluca'yırlıydı. Hemen bizim gecekonduyun aşağısında otururdu. Biraz ileride Ozan İsmail Nar'ın evi bulunuyordu. Gül yüzlü, derviş huylu güzel bir insandı İsmail Nar. Çok daha sonraları günün ünlü yıldızlarının söylediği "Sarışın sarışın gelin, sen bir kavak dalısın canım, sana çirkin demişler nidem, sen gölümün malısın canım" onun sesinden dinlemek çok daha anlamlı oluyordu. Bir diğer Halk Ozanı oğlu Kamber Nar'da Tuzluca'yır da oturuyordu. Değişlerin sazla birlikte semaha döndüğü bir cemdi İsmail Nar'ın evi. Bana sorduklarında söylemişim bu sözü: "Tanrı Feyzullah Çınar'ı Pir Sultan Abdal türkülerini söyleyin diye yaratmış olmalı" diye! O kalın ve berrak sesiyle önce Tuzluca'yır'ın sonra tüm Türkiye'nin gönlüne taht kurmuş önemli bir Ozandı Feyzullah Çınar. Tuzluca'yır'da bin bir güçlkle yaptığı duvarlarından ışık sızan gecekondusundan dillendirirdi türkülerini "Bir acaip derde düştüm herkes gider karına, bugün buldum bugün yerim hak kerimdir yarına, zerrece tamahım yoktur şu dünyanın varına, rızkımı veren Huda'dır kula minnet eylemem" diye. Bir türküsünde "Bu yıl bu dağların karı erimez" diyen Feyzullah Çınar'dır Tuzluca'yır, Natoyolu Cengizhan Mahallesinden türkülerini emanet ettiği, dayısının yolundan pür dikkat ilerleyen yeğeni Murat Metin'dir. Halk Kültürüne gönül veren Hüseyin Çınar'ın babası ve çok erken yaşlarda

Ozan Feyzullah Çınar

kaybettiğimiz Halk Ozanı Ali Çınar'dır. Aşık Mahsuni Şerif'tir Tuzluca'yır, oğlu Emrah Mahzuni'dir. İsmail İpek'tir Tuzluca'yır. O'nun yanık sesinde yankılanan "Leylo" dur. Oğlu Mehmet İpek'in seslendirdiği "Yine karlar yağdı gönül dağıma, kime ne söyleyim kime ne deyim, yaz ayında gazel gazel düştü bağıma, kime ne söyleyim kime ne deyim" türküsüdür. Mahir İpek'tir Tuzluca'yır. O'nun sanatçı duruşu, tiyatroya bakışı, günün birinde Kavuklunun en büyük adaylarından birisi olacağının da en büyük göstergesidir. Halk ozanı Mehmet Ali

Kılavuz'dur Tuzluca'yır. 90'lı yıllarda Tuzluca'yır'da, Saime Kadın'da, Elma Dağda sesini ve türkülerini severek dinlediğimiz güzel insandır. Mazlumi mahlasıyla Mazlumi Ali Ballıktaş'tır Tuzluca'yır, o yanık ve anadolu kokan sesiyle Ali Bastug'tur. "Yine arzuladım bizim elleri, Eski günler hayalimde bak şimdi, Yeni açtı muhabbetin gülleri, Dertlerimi tazeledin bak şimdi" diyen Çorum'lu Aşık Haşimi Aslıhak'dır Tuzluca'yır, "Benim de güllerim var, Henüz çiçek açmamış, Benim türkülerim var, Henüz ezgi tutmamış" diyen son dönemin en güzel ses ve duruşlarından biri

"Tanrı Feyzullah Çınar'ı Pir Sultan Abdal türkülerini söyleyin diye yaratmış olmalı" diye! O kalın ve berrak sesiyle önce Tuzluca'yır'ın sonra tüm Türkiye'nin gönlüne taht kurmuş önemli bir Ozandı Feyzullah Çınar. Tuzluca'yır'da bin bir güçlkle yaptığı duvarlarından ışık sızan gecekondusundan "Bir acaip derde düştüm herkes gider karına, bugün buldum bugün yerim hak kerimdir yarına, zerrece tamahım yoktur şu dünyanın varına, rızkımı veren Huda'dır kula minnet eylemem" diyen.

Karababa'dır Tuzluca'yır. Sivas'ta katledilen Gülsün Karababa'nın bizde bıraktığı yanık izidir. Türkülerin gül yüzlü berrak sesli Zeynep Karababa'sıdır Tuzluca'yır. Süleyman Nazif ilkokulunda birlikte okuduğumuz ve Sivas'ta katledilen uzun boylu, güzel huylu, iyi saz çalan Sait Metin'dir Tuzluca'yır. Halk ozanı Hüseyin Çırakman'dır Tuzluca'yır. Bir dönem tüm Türkiye'nin hep birlikte söylediği "Arzu ederliniz bir yol görmeye, bugün bize hoş geldiniz erenler, muhabbet bağında hey dost güller dermeye, bugün bize hoş geldiniz erenler" türküsüyle dünyanın en büyük korusudur. Hakkı

olan Adem Aslandoğan'dır. Aşık Leşgeri mahlasıyla Hüsnü İyidoğan'dır Tuzluca'yır. Aşık Mahsuni Şerif'in kurucularından olduğu OZAN-DER'in yıllardır Genel Başkanlığını yapan Ozan Kenan Şahbudak'tır. Kangal'ın Zerk köyünden Ozan Ethem Karagöllü'dür Tuzluca'yır, Aşık Karani, Kul Ahmet, Meçhuli, Hasan Eğlen'dir. 1969-1972 yılları arasında Tuzluca'yır Erenler Kiraathanesi yanında bağlama kursları veren Kangal Karanlık sanatçı İsmail Görer ile birlikte Hasan Çınar, Kul Kanber'dir Tuzluca'yır. Muhtar Bayram Doğan'ın evinin yakınında oturan ve o yıllarda faili meçhul cinayetlerden birine

kurban gidip cesedine parçalanmış bir şekilde Metrolojinin bahçesinde bulunan Aşık Emrah'ın "Badı sabah selam söylen o yara" sözlerini besteleyip zamanın gözde sanatçılarından Yıldırım Çınar'a veren Devran Baba mahlasıyla Divrikli Ozan Ali Coşkun'dur. Hasan Erdoğan'dır Tuzluca'yır, o'nun o yanık sesiyle ciğerimize işleyen "İğde çiçeğine dilek diledim, gece gündüz bir hayale yöneldim, elin malında gözüm yok idi, yavrusuyla çift gezene çunardım" türküsüdür. Elmadağ yolunda bir trafik kazasında kaybettiği Bülent Erdoğan'dır Tuzluca'yır. Uzun sürgün ve hasretlik günlerinden önce Tuzluca'yır Akdere'de oturan, "Ne eğildim ne de saptım, Acılardan ilaç yaptım, İnsanı başa taç yaptım, Tacı-tahtı yıktım canlar" diyen Şahturna Sevenler FAN Grubu'dır Tuzluca'yır. Abidinpaşa'da oturup Tuzluca'yır'ı kendine mesken eden Şahturna'nın eşi Ozan Şiar Ağdaşan'dır. "Demiri toz ederler loy, kan serperler gökyüzüne, sevgiyi yoz ederler loy, kül ederler kör gözüne" diyen güzel insan, yürekli sanatçı Sadık Gürbüz'dür Tuzluca'yır. Mahmut Erdal'dır Tuzluca'yır, "Beni sağlığında bilmeye dostlar, ben öldükten sonra bilseler n'olur, cesedim toprağa girdikten sonra, kabriime çiçekle gelseler n'olur" diyendir. Derdi çok olanlara türkülerle yoldaş olan Derdiyoklar Gurubunun kurucusu İhsan Güvercin'dir Tuzluca'yır, saz ustası Yusuf Güvercin, onlara rehber Hüseyin Güvercin'dir. Yanık ve içli sesiyle Hikmet Karadeniz'dir Tuzluca'yır, zurna ve yanık türkülerin Divriği'den Natoyoluna uzanan ismi Yusuf Sarıkaya'dır. Murtaza Yalçın'dır Tuzluca'yır, Ozan Rehberi, Çoban Hüseyin, "Çok görmeyin dostlar bana, Bir ceylanın vurgunuyum, Tükendim ben yana yana, Bir ceylanın vurgunuyum" diyen Ozan Sinemi'dir. Çorum'lu Aşık Gülabi'dir Tuzluca'yır. Bir gece vakti Natoyolu civarında "Sefil baykuş ne yatarsın burada, yok mudur vatanın ellerin hani, küskün müsün selamımı almazsın, öter şeyda bülbül dillerin hani" diye yankılanandır. Aşık Ali Kızıltuğ'un sesindeki tınıdır Tuzluca'yır. Sivas Divriği Mursal'dan, Ankara Tuzluca'yır'a uzanan göç hikayesinin bize olan yansımasıdır sözleri.

O ki bizi anlatır aslında, "Mursal'dan çıktım Hekme'ye doğru, bir gelin yavruma çağırıyor nenni nenni, dedim bacım neresisin dedi gardeş Mursal'lı, yoldaş olam mı şu yollarda barabar" diyerek bizim doğduğumuz topraklara olan özlemimizi anlatmaktadır.

Av. İsmail Metin

av.im@hotmail.com

YER TANRISI BATTAL KARABABA

Halk ozanı Mehmet Ali Karababa. Hemen bütün Divrikli ler tanır. Mehmet Ali Karababa'yı anlatmayacağım. Babasından bahsedeceğim. İnsanların kafasında daha iyi tasarlayabilmeleri ve tanıyabilmeleri için oğlu Mehmet Ali Karababa'dan söze başladım. Battal ağa Çamşih'inin en önemli dedelerinden ve ozanlarından birisiydi. Ona "YER TANRISI" derlerdi. İşte yer tanrısı Battal Karababa köylülerin deyimi ile Battal ağa Ozan Mehmet Ali Karababa'nın babasıdır. Şu an yaşayan son dönem çamşık ozanlarının da ustası. Bir çok Anadolu ozanı gibi sessiz sedasız bu büyük ozan kaybolmaya yüz tutmuş. İsmi dahi unutulur olmuştur. Battal ağa Maraş, Adana, Tokap, Zile, Argavun, Şarkışla, Akçadağ başta olmak üzere Hüseyin Abdal taliplerini görmek için şehir şehir, kasaba kasaba, köy köy dolaşırdı. Köylülerin anlatımı ile bir ekmeği kırk kişi ile bölüşürdü. Köye gelen özellikle dilencileri, döşürcüleri, elekçiler insanlar evlerine almak istemezken bütün bunlara evlerini Battal ağa açardı. Dağ gibi boyu ve gür sesi ile haykırdığı zaman dağları inleten yer tanrısı Battal ağa'nın şiirlerinin tamamı günümüze ulaşsa idi belki de ülkemizin en önemli ozanlarından birisi olduğu kısa sürede anlaşılacaktı. Ama ne yazık ki şiirlerini yazdığı defteri birisi almış ve kaybetmiştir. Ben köylülerde onun şiirlerini araştırdım. Şu anda sekiz on kadar şiirini buldum.

Aşağıda yer tanrısı Battal ağanın birkaç şiirini yazıyorum.
YER TANRISININ GÖK TANRISINA MEYDAN OKUMALSI
Oğlu Haşim Karababa bu türkünün hikayesini 1992 yılında bana şöyle anlatmıştı. "Ben 7 yaşında idim. Sene 1944 idi. Harmanda düven sürüyorduk. Mustafa Kâ harmana geldi. Harman Mıccoğulın orada idi. Babama "ağa, bu sene ekinler hiç yok buğday çıkmıyor bir türkü de hele" dedi. Babamda bir kâğıt kalem buldu. Harmandaki ağacın altına oturdu. Bu şiiri yazdı. Sonra da ayağa kalktı okudu. Daha sonra köyün içindeki bizim evin önüne gittik. Orada sofrı kurdular rakı içtiler. Babam şiiri oraya toplanmış köylülere de okudu. Şiir köylülerde bayağı etki bıraktı. Kimisi Allah'a hakaret var dedi kimisi çok beğendi. Ama şiir çevrede çok yankı buldu"

**Bir yandan gâm verdim bir yandan bıtırak
Elimizi koynumuza sokak oturak
İstifanı ver ki bir Allah bulak
Etme bu zulümü yazıh millete**

**Birez ekin ver ki içek ıraklı
O soyha def eder derdi merahlı
Sende mi yemeye başladın kul hakkı
Etme bu zulmü yazıh millete**

**KARABABA söyler sözün doğrusun
Bizi yaratıcı ulu tanrısın
Nicelerin yetim koydun yavrusuz
Etme bu zulümü yazık millete**

ACI KAYIBIMIZ

VELİ AYDOĞAN

Ailemizin değerli büyüğü, babamız Veli Aydoğan'ı kaybetmiş olmanın derin üzüntüsünü duyuyoruz. Yokluğunu her zaman hissedeceğiz. Atamız Veli Aydoğan'a Allahtan rahmet dileriz. Mekânı Cennet Olsun.

**Eşi, İnsaf Aydoğan, Kızı, Menekşe Güdücü,
Kızı Songül Aydoğan, Kızı Fatma Kaya,
Oğlu Cemal Aydoğan, Oğlu Hasan Aydoğan**

Alevi Kimliği İle Yaşamak

Ayhan Aydın

Aleviler, Sorunları ve Alevilerin İstekleri

Şahkulu Dergahi Muharrem Sohbeti

Sevgili Dostlar; Aleviliğin kuralları vardır, değerleri vardır. Bu yolu kuran ve bugüne kadar getiren ulu erenler, aynı anlamda kullanılan veliler, evliyalar, dedeler, babalar, ozanlar, bilge insanlar bu yol ve onun kurallarını ortaya koymuşlardı, bize öğretmişlerdi. Bu öğreti de sadece kulaktan dolma bilgilerle bugüne gelen bir öğreti değildi, elbette bizlerin yazılı kaynaklarımız da vardı, buyruklarımız da vardı, dedelerimizin/babalarımızın ellerinde yolun yazılı inanç uygulama rehberleri olan erkannameler de vardı. Yani Alevilik öğretisi birçok insanın da söylediği gibi, kuralları - kaideleri olmayan işte gönül hoşluğuna, insan sevgisine dayanan bir gelenektir, gibi basite indirgeyici türden anlatılacak bir yol da değildir. Elbette ki merkezinde insanı kâmile ulaşma yolunda menzil kazanma anlayışı vardır. Ama o menzile de çok kolay varılmaz.

Menzil neyle kazanılır dostlar? Elbette ki aşkla kazanılır, hizmetle kazanılır, bilgiyle, edeple, erkânla, mücadeleyle kazanılır. Herkes o menzile eremez. Eremez mi gerçekten dostlar? Elbette ki erebilir. Bu yolda her insanın amacı o menzile erebilmektir. Ama işte kurallara uyunca, Alevice yaşayınca o hedefe ulaşılmış olur.

Peki, can dostlar nasıl erecek Aleviler –Bektaşiler o menzile? İşte piriyle erecek, rehberiyle erecek, mürşidiyle erecek, babasıyla, dedesiyle, dervişle, ozanıyla, aşığıyla, deyişle, işte cemiyile cematıyla erecek, işte muhabbetiyle erecek o menzile. İşte muharremiyle erecek, işte 72 milleti gerçekten bir görerek erecek, bilgili olarak erecek, ileriye görerek, topluma gözcü olarak erecek, işte Kırkları bilmesiyle erecek, işte edeple erkânla erecek, Dört Kapı Kırk Makamla erecek... Dolayısıyla Aleviliğin – Bektaşiliğin hedeflemiş olduğu kâmil insana, insanı kâmile ulaşmak hiç de zor değildir. Yeter ki Aleviliğin – Bektaşiliğin kurallarını işletelim, yeter ki, yaşayan Aleviliğin içinde dürüstçe yürüyelim Alevi – Bektaşî Yolu'nda.

Dostlar, “bir kez gönül kırdın ise bu kıldığın namaz değil” diyen büyük ozan Yunus Emre’ler, Pir Hacı Bektaş’lar, Pir Sultan Abdal’lar, bu kutlu yolu kuranlar, kendilerinden önceki uygarlıkların birikimlerinden, Ehlibeyt’ten almış oldukları o öğretinin kurallarının öğretildiği okul yani mektep irfanını ocaclarla, dergahlarla, tekkelerle bize getirenler, bize bu yolda uymamız gereken

kuralları söylemişler. Peki, bizlere düşen neydi? Yüzyıllar boyunca yaptığımız gibi, ibadetlerimizle, sohbetlerimizde, muhabbetlerimizde o gül yüzlü dedelerimizin, babalarımızın, ozanlarımızın, bilge insanlarımızın o hikmet dolu nefeslerini yani aslında öğretilerini, bilgilerini almaktı, onları yaşamımıza geçirmekti.

Peki, zamanla ne oldu?

Evet, bunları bizler yüzyıllar boyunca yaşattık, bu günlere getirdik. Ama köyden/kırdan kente geldik, dağıldık, zamanla yozlaşmalar yaşadık, kültürümüzün bazı renklerini kaybettik. Pirimizi, rehberimizi, mürşidimizi, dedemizi, babamızı, gerçek ozanlarımızı, âşıklarımızı, dervişlerimizi ve inanç mekânlarımızı kaybettik. Dolayısıyla bir boşluğa düştük. İş kavgası vardı, aş kavgası vardı, ekmek kavgası vardı yaşamda. İşte bu büyük kentin varoluşlarında kendimizi yeniden toparlamaya çalışırken içimizde ruhumuzun

canlar... Evet, o bilinç bizi diri tuttu. Ne yaptı bizim öncülerimiz? Taa İstanbul’a geldim de, Unkapanı’na, şuraya geldim de, buraya geldim de, bu iş-ekmek peşinde hayat kavgası içinde bir de o eski geleneklerimi mi yaşatacağım, o dedeleri şimdi nerede bulurum, da demedi. Ne yaptı bu gül yüzlü canlar peki? 1952 yılında Ocak Köyü Derneğini kurdu (Erzincan / Kemaliye Hıdır Abdal Sultan Ocağı’nın bulunduğu Ocak Köyü temelli), geldi Malatya Arapkir Onar Köyü Derneği’ni kurdu İstanbul’da. Ne yaptı salonlar tuttu, nefeslerini söyleyenleri dinledi. “Birlik Geceleri” yaptı. Spor Sergi Saraylarında “Dört Kapı Kırk Makam Oyunu”nu tüm içtenliğiyle sergiledi. Ne yaptı? Evinin zemin katında yorganları, döşekleri pencerenin önüne koydu kimse görmesin diye, cemlerini yine sürdürdü. Demek ki bu elli altmış yıl içinde de dedeler, cemler cemaatler bırakılmadı, bu inanç hep yaşatılmaya çalışıldı.

derinliklerinde, genlerimizde Aleviliğimizi haykıran sesler de vardı. İyi güzel de, biz köyümüzde ocağımızı bilirdik, ocak dedemizi, pirimizi bilirdik, ziyaretlerimizi bilirdik, kurbanımızı bilirdik, komşu hakkını bilirdik, ata/dede hakkını bilirdik, ulu erenleri anardık, ulu ozanların nefeslerini söyledik. Dolayısıyla bizi hiçbir zaman yalnız bırakmayan ruhumuza, benliğimize, toplumsal hafızamıza, genlerimize kazınmış bir Alevi kimliği, Alevi öğretisi vardı, bunu her kendimizle taşımıştık beraberimizde, o hep bizimle beraberdi. Niçin beraberdi peki? Çünkü temeli sağlamdı, mayası sağlamdı, özü sağlamdı. Özü hiçbir zaman çürümemişti ve çürümeyecekti. Çünkü inançla gidilen bir yoldu, çünkü bedeller ödenilerek yürünen bir yoldu bu Alevi Bektaşî Yolu, Öğretisi. Sevgili dostlar, sevgili canlar... İmam Hüseyin aşkıyla buraya toplanan

Ne yaptı bir de hazır davul zurnacı bekletti ki baskın olursa biz burada nişan yapıyoruz, deyilim yasakları aşalım, dedi. Böyle zorluklara göğüs gerdi. Ne yaptı 1966’da Cem Dergisi’ni kurdu. İnanç bırakılmaz, inanç sevgiyle gidilen bir yolsa o inanç bırakılmaz. Alevilik de öyle sevgiyle gidilen bir yoldu. Alevilerin de bu yolu bırakmaları mümkün değildi. Bu güzelliklerden yana, erdemden yana olan tutum ve davranışlarımıza rağmen bu bizim Alevi kimliğimiz yüzyıllar boyunca olduğu gibi Cumhuriyet döneminde de tanınmadı, üstümüzdeki baskılar kalkmadı, bizler inançlarımızı, kültürümüzü, öğretimizi tam yaşayamadık, gençlerimizde öğretemedik can dostlar.

Aleviler Ne İstiyor?

Aleviler ne istesinler? Onlar aslında olması gerekenden başka hiçbir şey istemiyorlar; yani sadece ve sadece Alevi kimlikleriyle yaşamak

istiyorlar. Ülkemizde resmi inanç sistemi şeklinde benimsenen, devletin uyduğu, uyguladığı, öğrettiği, kabul ettiği Sünnililiğin buyruklarına, yani şekil şartlarına uymadığımız, farklı bir dünya görüşüne sahip, farklı bir inanç sistemine sahip olduğumuz için halen dışlanıyor, yok sayılıyor bu ülkede.

Osmanlı devrinde fermanlarla süren yasaklama, hakir görme, yok sayma bugün de devam ettiği için en büyük sıkıntımız bundan kaynaklanıyor. Bizler hep; Osmanlı’da olduğu gibi, öteki, başka, yabancı, İslam olmayan, Rafizi (din dışı), Mülhit (inkârcı-sapkın), dinsiz Kızılbaşlar görüldüğümüz gibi, şimdi de bugün hala bu hoşgörüsüz, yok sayıcı anlayışları, toplumların arasına bizzat devlet tarafından örülen demirden-betondan duvarları yıkamadık, inkârı yenemedik. Bu çağda yine yok sayılmaya devam ediliyoruz. Aslında Alevi – Sünni sorununu yaratan da, onu çözümsüzlüğe mahkûm eden de devlet içinde yuvalanmış, Osmanlı’dan bu yana devam eden kör bir zihniyet, kör bir anlayıştır. Buna ben bürokratik – teokratik faşizm, diyorum. Çünkü devleti yöneten idarecilerin de, tüm din adamlarının da aynı şekilde düşünmediğine, Alevi – Sünni kaynaşmasını savunan, Alevilerin isteklerine kulak vererek bu sorunun çözülmesini isteyen gerçek devlet adamlarının, yöneticilerin, sağduyu sahibi gerçek insan sever/ yurt sever vatandaşların, din adamlarının bu toplumda ve devlet yönetiminde olduğuna hep inandım, inanıyorum ben.

Gerçekten Aleviler Ne İstiyor?

Sevgili Dostlar; İmam Hüseyin aşkıyla buraya gelen canlar;

Bizler ne istiyoruz? Elbette insanca yaşamak istiyoruz, ibadetlerimizi serbestçe yerine getirmek istiyoruz. Bizler tanınmak istiyoruz, horlanmak, dışlanmak, bu ülkede “öteki, ığreti gibi duran, sapkın, yabancı, düşman, şüpheli, asi” insanlar topluluğu olarak anılmak, bu muameleye tabi tutulmak istemiyoruz. Devletin herhangi bir biriminde, Alevi kimliğimden dolayı yani doğduğum köyümden dolayı, isimimden dolayı, inanç-ibadet-dünya görüşümden dolayı, bir başka gözle görülmek, dışlanmak, farklı bir muameleye tabii tutulmak istemiyorum. Yani bir Alevi – Bektaşî olarak, eşit vatanndaş – eşit yurttaş dedikleri türden bir insan olup bu ülkede huzurlu bir şekilde yaşamak istiyorum. Aleviler Türkiye Cumhuriyeti’nin eşit vatandaşları mı? Tabii ki kâğıt üzerinde öyle. Ama gerçekte tümüyle hayır, eşit vatandaşları değiller.

Toplum

Prof. Dr.
Gülümser Heper

hepergulums@gmail.com

Nedir Bu Yeni Osmanlı?

Nedir bu günümüz Türkiye’sinde artık sıkça duyduğumuz “Yeni Osmanlı” ve hayali? Eski Osmanlı’nın içerisinden çıkan Yeni Osmanlı’yı yani muhalif bir modernleşme örgütü olan Jön Türkleri ya da diğer adıyla Genç Osmanlıları biliyoruz da; yıkılan Osmanlı’nın içerisinden nasıl bir Yeni Osmanlı çıkabilir anlayamıyoruz.

Akıl ve tasarrufa önem veren genç aydınlardan müteşekkil Jön Türklerin hayallerinin ve hedeflerinin mutlakiyet yerine meşrutiyet, ümmetin hukuken eşitliği, hukuk ve özgürlüklerin güvence altına alınması, ümmetin zulümden kurtarılıp evrensel insani adalete kavuşturulması, yurt sevgisi ile birleştirilmesi olduğunu da biliyoruz. Bu yolda şiddet araçları ve fitne kullanılmadan propaganda ve ikna yöntemiyle çalışma ilkelerini de biliyoruz. Elbette günümüzün Yeni Osmanlı terminolojisini anlamadan hayal edilen Osmanlıyı anlamak zor. Sadece terminoloji mi? Ülküsünü de anlayamıyoruz. “Yurtta Sulh Cihanda Sulh” ilkesine karşı yeni bir akım mı oluştu? Ortadoğu’da halihazırda devam eden emperyalist saldırılar karşısında refleks olarak bir KARŞI-HAÇLI propagandası mı işletiliyor? İster istemez kuşkuluyoruz.

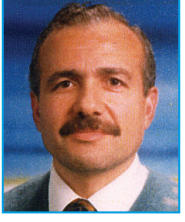
Bu Yeni Osmanlı terminolojisi bir cihat çağrısı olmasın? Bazı camilerde halka empoze edilen söylemlerin ve Cumhuriyet’i ve ilkelerini yok bilen nutukların altında topyekun bir savaş çığırtkanlığı mı yapılmakta? Ortadoğu’da ki emperyalist saldırılara ilkel reflekslerle cevap vermek en az emperyalizm kadar ilkel bir refleks. Devlet kurma ülküsü, devam ettirme ideali ve kararlılığı olmayan insanların bir çığırtkanlığı adeta. Peşinen söylemek gerekli ki her sazi eline alan türkü söyleyemez; çığırtkanlık ve çığıрма arasındaki fark da sazi çalarken açıkça duyulur ve hissedilir. Bu olsa olsa eline saz alan bir yenyetmenin tırmalayıcı, akortsuz, sesidir.

Devlet kurmak, yurt bulma gayesiyle başlar.

Ancak Devlet, ekonomik istikrar sağlamadan, halkın memnuniyetini almadan, elde ettiğin toprağı savunabilme yetin olmadan, gerçek bir medeniyet oluşturma iddiası gütmeden sürdürülemez. İster istemez soruyoruz. Selçuklunun amacı bir devlet, bir medeniyet kurmak mı; yoksa cihat ülküsü etrafında bir işgal programı yürütmek miydi? Peşinen söyleyeyim. Selçuklu Türkünün tarihinde CİHAT yoktur.

Cihat, Nurettin Zengi gibi, Selahaddin Eyyubi gibi, aileden gelme asaleti olmayan, imparatorlukları silah gücüyle işgal etmiş ve bu nedenle varlığını tescilletmek için isimli bir siyaset güden, gerektiğinde cihadı boş verip Selçuklunun atası, komutanı 2. Kılıçarslana karşı Haçlı Hristiyan ile ittifak yapan; İslam - Türk topraklarını işgalden kaçınmayan; halifeliliği ardına alarak emperyal amaçlar güden komutanların işidir. Bugün elimizde kalan Anadolu, Selçuklunun devlet kurma ülküsünün ne kadar doğru ve oturmuş olduğunu gösterir. Zira, Selçukluda, Osmanlının işgal ülküsü işlememiştir. Osmanlı yıkıldığında elimizde sadece Anadolu’nun kalması, Selçuklunun gerçek bir devlet ve medeniyet kurduğunun belgesi gibidir.

Selçuklu Türkünün Anadolu da kurduğu medeniyet tamamen ekonomik istikrar, topraklarını koruma, kültürel etkileşim ve inançlara saygı üstündedir. CİHAT, PERS-İSLAM ideolojisinin KARŞI-HAÇLI ideolojisidir. Aynen HAÇLI gibi alçakça bir ideolojidir. Bugün camilerde Cumhuriyeti ve Atatürkü anmadan Cihat sloganı atanlar birer Haçlı minyatürleridir; emperyalizm gerçeğinden habersiz ilkelerdir. Ortadoğu da barış cihat ideolojisi güderek gelmez. Ancak savaş amaçlanıyorsa karşısı net bir şekilde önünüze gelir. Diyanet provokasyon yapmaktadır; bu tehlikeli provokasyonun altında Haçlı seferleri ideolojisi vardır. Topyekun bir savaşın ne bir ekonomik zemini, ne bir askeri alt yapısı, ne de bir ahlaki temeli vardır. “Yurtta Sulh Cihanda Sulh” ilkesi evrensel geçerliliğini korumaktadır.

İsmail Çınar
sulzam1956@hotmail.com

KÜRESEL İKLİM GREVLERİ

“Küresel İklim Grevi” deyimi ile yeni-yeni tanışır olduk. Geçen yıl 15 Ağustos 2018 tarihinde İsveç parlamentosu önünde Greta Thunberg adındaki bir öğrencinin üç haftalık bir oturma eylemi ile dünya gündemine oturdu. Greta Thunberg insanlığı bekleyen ve giderek yaklaşan bir tehlikenin çığlığını atıyordu. Yani müdahale edilmez ise ülkelerin uzaya saldıkları sera gazlarının sonucu olarak küresel ısınmayla gelecek olan doğal felaketlere dikkat çekmek istiyordu. Bunun için başlatmış olduğu eylem amacına da ulaşmış tüm dünyaya sesini duyurmuştur. Buna ilişkin uzun yıllardır bilim insanları tüm devletlere bu tehlikeyi işaret etmelerine karşın bir sonuç alamamışlardır. Geçmişte bu yöndeki kimi çabalara yer verecek olursak; İş Bankası yayınlarından Lester R. Brown un “Dünyayı Nasıl Tükettik” isimli (çeviri:M. Fehmi İmre) yayında şu sonuçları vermekte; “Dünya son 50 yılda, ekonomide 7 kat, su tüketiminde 3 kat, deniz ürünlerinde 5 kat, nüfusta bugüne kadar toplamın 2 katı, fosil yakıt kullanımındaki karbondioksit gazı 4 kat, artış” gösterdiği tespit’ini yapıyor. Çevre ile ilgili olarak ise daralan orman alanları, büyüyen çöller,azalan kar yağışı, artan yağmurlar, artan yağmurlarla artan erozyon, kar’ın az yağması sonucu kaynakların ırmakların ve göllerin kuruması, felakete dönüşen kum fırtınaları, çölleşmenin artması, bunun sonucu olarak da azalan otlaklar, yok olan bitki ve hayvan türleri, tarım alanlarının azalmasına sebep olmaktadır. Her yıl dünya nüfusu 70 milyon artış göstermekte. Bilim adamlarının tespitine göre, her

bir milyon insan için, temel yaşama alanı olarak 40 000 hektar araziye ihtiyaç vardır. Yani heryıl artan nüfusa göre 40 bin hektar arazi artması gerekiyor. Bu tespitlerden sonra, sonuçlar dünyayı şu noktaya taşıyacaktır; artan nüfus karşısın da (tabi artan nüfusa engel olunmaz ise) düşük verim dünyanın ekonomik yönden giderek yoksullaşması sonucunu getirecektir. Bu da açlıktan ve hastalıktan milyonlarca ölümle sonuçlanması demektir. . Üzerinde yaşadığımız dünya, uzaydaki diğer varlıklarla (güneş-

olunarak” ROMA KULÜBÜ” oluşturuluyor (kay. Yirminci Yüzyıl Raporu –Metin ÜLGÜRAY). 1972 yılında araştırmacıların çalışmalarını ROMA KULÜBÜ beş başlıkta toplayarak yayınlıyor. “1- Doğal kaynakların kullanımında % 75 2- Çevrenin kirletilmesinde % 50 3- Sına i yatırımlarda % 40 4- Doğum oranında %30 5- Besin maddelerinin üretiminde % 20 , AZALMA, sağlanması gerektiği tesbiti yapılır”. Raporla “dünyadaki, nüfus, sanayileşme, çevre kirlenmesi, besin maddeleri üretimi ile doğal kaynakların tüketilmesinde, mevcut durum değişmezse,

uzun yıllar soyunu devam ettirmesi mümkün olacaktır. Nüfus artışına müdahale edilir,sına i üretimi sadece yok olanın yerini tamamlayacak kadar üretilir, eğitim-sağlık gibi temel kamu hizmetlerine öncelik verilir,teknoloji kirlenen doğayı yenileyebilir düzeye düşürülür ise, yeni doğacak çocuklarında dünyadan bizim yararlandığımız doğal nimetlerden yararlanarak yaşama şansı olacaktır” .Aynı dönemde İngiliz ekolojistleri diye anılan bir grup bilim adamı aynı konulardaki önlemlerini “hayatta kalmak için öneriler” başlığı ile tespitler yapıyorlar. Roma Kulübü 1974 yılında hazırlattığı “İNSANLIK DÖNÜM

nedeni ile çöken sanayi toplumları, 2- Tarım ve sanayi artıkları kirlenen ve kendini arıtma gücünü yitiren biyosferden zehirlenerek ölen milyonlarca insan, 3- Yiyecek bulamadığı için açlıktan ölen milyonlarca insan, 4- Programlı yürütülen savaşlar ve salgın hastalıklar, 5- Savaşların ve kalabalığın çevre kirlenmesinin yarattığı fiziksel ve psikolojik bunalımların doğurduğu bilinmeyen yeni hastalıklar. Aralık 1997 yılında ise Kyotoda, gerçekleştirilen Bileşmiş Milletler İklim Değişikliği Sözleşmesi daha evvel taraflar arasında mutabık kalınmış konular kabul edilerek bir protokola bağlanmıştır. BM 2018 yılı hükümetler arası iklim değişikliği panelinin son raporu ise, kesin bir dille hükümetler acil bir önlem almadığı takdirde, dünyanın 12 yıl içinde geri dönüşü olmayan bir yola gireceğini söylemektedir. Bu konuda en büyük payı olan ABD başkanı Trump , küresel ısınma yalandır diyerek tüm dünya insanlığına ihanet etmektedir. Diğer emperyal devletlerde benzeri duyarsızlığı sürdürmektedir. Çocuklarımıza yaşanılabilir bir dünya bırakmak insanım diyen herkesin görevidir. Küresel ısınmadan kaynaklı felaketler ile çevreye verilen tahribatlar ve dünyayı plansız kullanılma sonucu neyazık, yaşanabilir bir dünya yok oluyor. Başta, vahşi kapitalizmin doyumsuzluğu, sera gazlarının salınımına müahale etmemesi yarattığı iklim değişikliği ile dünyayı bir uçuruma sürüklemekte. Diğer yandan çevreye verilen tahribatlarla hava, su ve toprak zehirlenmeye devam ediyor. Yalnızca insanlar değil tüm canlıların yaşam şansları tehdit altına girmekte. Tek bir çare ve umut kalmıştır, oda dünyada Greta Thunberg’lerin çoğalmasındır.

ay-atmosfer) uyum sağlayacak bir dengeyi sonsuza taşıyacak şekilde kurulmuştur. Bu dengeyi bozmak için olumsuz çaba içinde olan sadece biz insanlarız. Hemen akla şu gelebilir; canım o zaman bilimsel gelişmeleri durduralım mı? Hayır, durdurmamalım, aklı ve bilimi kullanarak doğal dengeyi bozacak gelişmelerin önlenmesi alınmalıdır. Yeter ki maaliyetini göze alalım. Teknolojik gelişmelerden nemalanan büyük sermayenin, az yatırımla çok kazanma hırsı gezegenimizi katletmektedir. Bir başka çalışma ise; 1968 yılında 25 ülkeden 300 sanayici banker ve bilim adamı tarafından bir grup bilim adamına destek

gelecek yüzyıl içindeki ekonomik büyüme bir sınıra dayanacaktır. Sosyal ekonomik ve politik kurumlardaki mevcut gelişme anlayışları değişmediği taktir de teknolojinin, ekonomik büyümenin yarattığı kaynak ihtiyaçlarını karşılama çabaları sonuçsuz kalacaktır. Ekolojik ve ekonomik bir denge sağlamak şarttır” diyor.

Dengeli bir dünya herkesin ihtiyaçlarını karşılayabildiği gibi yeteneğini değerlendirmede eşit şansa ve fırsata sahip olduğu bir düzenle mümkündür. Eğer bütün uluslar dengeli bir dünya sağlanması gerektiğinde ortak bir kararı uygularsa; insanlığın daha

NOKTASINDA” İsimli yeni rapora göre ise ; 1- Güney Asya ülkelerinde etkili bir nüfus kontrolü uygulanmalı, 2- Petrol tüketiminin ihtiyaca göre kontrollü yapılması ve %3 oranında artırılması bu ek geliri yoksul ülkelerin ekonomilerini düzeltmek için harcamalıdır, 3- Yoksul ülkelere besin maddeleri alabilmek için gereken gelire erişebilmeleri iş alanları yaratabilmek için karşılıksız yardım yapılmalıdır. Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda ise gelecek yüzyılda dünya, aşağıdaki beş tablodan biri ile karşı karşıyadır; 1- Doğal kaynakların tükenmesi

ACI KAYIBIMIZ

Derneğimizin Başkanı Sayın Cemal Aydoğan’ın kıymetli babası

VELİ AYDOĞAN’ın

vefatından dolayı sayın başkanımız Cemal Aydoğan’a, ailesine ve akrabalarına başsağlığı dileriz.

5 Eylül 2019 Perşembe

Arıkbaşı Eğitim ve Kültür Derneği

BAŞSAĞLIĞI

Arıkbaşı Köyü Derneği Başkanı Sayın Cemal Aydoğan arkadaşımızın babası

VELİ AYDOĞAN

hayatını kaybetti. Aydoğan Ailesine, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Murat Doğan - Mehmet Aydın

ANMA

Divriği'nin Karakuzulu Köyü'nün Saygıdeğer insanı, değerli büyüğümüz, onur ve gurur kaynağımız, babamız, dedemiz

Mahmut Korkmaz'ı

hakka yürüyüşünün 13.yılında sevgi, saygı ve özlemle anıyoruz. Ruhun sad mekanın cennet olsun.Nurlar içinde yat.

Korkmaz Ailesini Temsilen Bayram Korkmaz

Demokrasiye ne kadar ihtiyacımız varsa geçmişle yüzleşmeye de o kadar ihtiyacımız var

Bir hukukçu, bir insan hakları hukuku uzmanı olarak geçmişle yüzleşme konusuna yoğunlaşmanızla ilgili olarak kitabınızın önsözünde, “Darbe mağduru ailelerden birinin 1980’lerde doğmuş bir üyesi olarak, ‘darbeciler yargılansın’ sloganı hayatımda çok önemli bir yer tutuyor” diyorsunuz. Sakıncası yoksa bu bağlamda kişisel hikâyenizi anlatır mısınız?

Kitabın önsözüne bu şekilde başlamamın sebebi ailemin 12 Eylül’de büyük bedeller ödemiş olduğu gibi bir iddiada bulunmak değildi aslında. Ağır işkencelere uğramış, hayatları ya da yakınları ellerinden alınmış pek çok insanın yanında kişisel hikâyemin özel olarak kayda değer bir yanı yok. Ama 1990’lar Türkiye’inde büyümüş bir çocuk olarak, 12 Eylül’ün en azından kendi kişisel hafızamda kayda değer bir yere sahip olduğunu söyleyebilirim. Ağır insan hakları ihlallerinde bulunmuş sayısız insanın hiçbir şey olmamış gibi yıllar boyunca hayatlarına devam ettikleri, herkesin şu ya da bu şekilde bildiği, olmamış gibi davranamayacağı ama yine de bir şekilde olmamış gibi hareket etmek zorunda kaldığı bir toplumda yaşıyor olduğumu ilk defa 12 Eylül’den haberdar olmaya başladığımda fark ettim. Failleri hesapsızlık, mağdurları ise umutsuzluk ya da yalnızlık gibi duyguların hâkim olduğu bir sarmal içinde bırakan cezasızlık olgusunun boyutunu çocuk aklımla oldukça hayret verici bulmuştum. İkinci hayretler içinde kalışım bu cezasızlık olgusunun yalnızca 12 Eylül’le sınırlı olmadığını fark etmek oldu tabii. Genel olarak insan hakları, özel olarak ise geçmişle yüzleşme meselesine yoğunlaşmama yol açan ilk etkenin bu hayret ve anlama isteği olduğunu söyleyebilirim.

Hukukçu, insan hakları hukuku uzmanı Cansu Muratoğlu’nun, ‘Geçmişle Yüzleşme, İmkânlar ve İmkânsızlıklar’ başlıklı kitabı Zoe Yayınları’ndan çıktı. Muratoğlu kitabında, ‘geçmişle yüzleşme’ kavramının tarihi, hukuki ve siyasi boyutlarını eleştirel bir bakışla değerlendiriyor. Halen İstanbul Bilgi Üniversitesi Genel Kamu Hukuku Kürsüsü’nde araştırma görevlisi olan Muratoğlu ile kitabından yola çıkarak, dünyada ve Türkiye’de ‘geçmişle yüzleşme’ konusunda yaşanan tartışmaları konuştuk.

söyleyebileceğimiz bir başlangıçla, Holokost gibi kitlesel bir suçun ağırlığıyla yüzleşme gibi bir soruna karşı karşıya geldi. Almanya’nın savaşı kaybetmesi ya da yirmi iki ana savaş suçlusunun yargılandığı Nürnberg yargılamalarının savaşın galipleri tarafından yürütülmesi gibi unsurlarla, 1940’lar ve 1950’lerdeki Alman toplumunun temel davranış biçiminin savaşın yıkıntıları ve ekonomik zorlukları arasında geçmişin unutmaya arzusu olduğunu söylemek mümkün. Geçmişin unutulamayacak bir biçimde karşılarına çıkarıldığı durumlarda da Alman siyasetçileri temel olarak Nasyonal Sosyalizmi Almanya’nın başına gelmiş talihsiz bir kaza olarak yorumlama stratejisi güttüler. 1951 yılında dönemin Federal Almanya Şansölyesi Konrad Adenauer, Parlamento’da Alman halkı adına işlenmiş suçlardan özür diledi, fakat oldukça kuru bir biçimde ifade edilen bu özür, genel unutmaya stratejisinin kırılmasına izin verecek bir özür anlamına gelmiyordu. Willy Brandt örneğini ayırt edici yapan unsur, 1970 yılında Varşova

Bir hukukçu olarak, Türkiye’de sık sık gündeme gelen Holokost ve ‘1915’ tartışmaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Geçmişle yüzleşme konusunda en önemli meselelerden biri, somut deneyimlerin tekilliği ile bu farklı deneyimlerin tekillikleri göz ardı edilmeden ortak bir kavramsal anlayışın nasıl

“Karl Jaspers 1945 yılında, Alman toplumunun yapması gerekenin umutsuzluk, teslimiyet ya da öfke gibi duygulara teslim olmak değil, konuşmak ama öncelikle konuşmayı öğrenmek olduğunu söylüyordu. Jaspers’ın ‘hayatı sürdürmeyi katlanır kılan hiçbir yalanın olmaması’ isteğinin 1915 için de aynı hayati öneme sahip olduğunu düşünüyorum.”

“Gündelik yaşamın idame ettirilmesi ne kadar güçleşiyorsa geçmişle yüzleşme o kadar arka plana atılmaya başlanır. Oysa arka plana atılmaya başlanan tam da demokrasi olduğu için, ne geçmişle yüzleşmenin önemsiz bir hale geldiği ne de bir lüks olduğu iddia edilebilir.”

gerçekleştirilebileceği meselesidir. Acı, genellemelere gelmez ve dayanışma, her bir mağdurun tekil deneyiminin genellemeye gelmeyen benzersiz bir yaşam olduğunu hatırlatır. Ama bu benzersizliği ıskalamadan, bütün geçmişle yüzleşme denemeleri açısından ortak birtakım amaçların olduğu söylenebilir. Bunların en önemlilerinin cezasızlık sorununa karşı gelme, mağdurlara gerekli saygıyla dayanışmayı gösterme ve her ikisi için de olmazsa olmaz olan demokratik bir siyasi ortamı inşa etme olduğunu düşünüyorum. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 2013 yılında verdiği Perinçek kararında Holokost ve 1915 arasında bir karşılaştırma yaptı. Holokost’un Nürnberg yargılamalarıyla tarihi ve hukuki olarak kanıtlanmış olduğunun altını çizen Mahkeme, 1915’in böyle bir yargılama sürecinden geçmediğini ifade etti. Fakat böyle bir yargılama sürecinin eksikliği ve 1915’in bireysel faillerinin hayatta olmadıkları için artık yargılanamayacakları gerçeği, elbette Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin 1915’i “uluslararası bir yalan” olarak adlandırdığı anlamına gelmiyor. Bu, her türlü suç tanımı ya da “tarihi tarihçilere bırakalım” tartışmasının dışında, oldukça hayati olan bir şeye dikkat çekiyor: hiçbir nefret söylemine geçit vermeden 1915’in demokratik bir ortamda, kamusal olarak tartışılmasına ihtiyacımız var. Birileri adına karar veren hiçbir

ifade ediyor ya da neyi gösteriyor?

1935 yılında çıkarılan Nürnberg Yasalarıyla kendisine bir Yahudi olduğu bildirilen Jean Améry, bu andan itibaren kendisi açısından Yahudi olmanın, tehdit altında geçen ortak bir geçmiş uyarınca verilen bir haysiyet mücadelesi olduğunu söylüyordu. Sürekli tehdit altında yaşamak açısından bir yük, ama aynı zamanda bir dayanaktı Yahudi kimliği. Tıpkı Hrant Dink’in bir güvercin tedirginliği içinde yaşamaya mecbur bırakılması gibi... Hrant’ın yaşadıklarını fiilen yaşadığımı iddia

edemem, hiçbir zaman Türkiyeli bir Ermeni olarak büyümek ve yaşamak zorunda kalmadım. Ama belki tam da bu nedenle, bu durum benim bu tedirginliği anlamaya ve bu haysiyet mücadelesinin bir parçası olmaya çalışmama engel teşkil etmiyor. Herkes adına konuşamam, ama “hepimiz Ermeyiz” sloganı benim için tehdit altında geçen ortak bir geçmiş uyarınca verilen bu haysiyet mücadelesine dayanışma göstermek, bu yükü tam da bu kimlik yüzünden mağdur olanlarla paylaşmak ve ortak bir demokrasi mücadelesi vermek anlamına geliyor. Verili bir kimliğin üstünlüğü ya da içsel nitelikleri değil, somut haksızlıklara birlikte karşı gelebilmektir önemli olan. Kendi açımdan, Hrant’ın bıraktığı en önemli mirasın bu demokrasi ve dayanışma arzusu olduğunu düşünüyorum.

Özellikle 2000’li yıllarda yüzleşme kavramı Türkiye’nin siyasi ve entelektüel gündeminde ön sıralara tırmadı. 2019 yılı itibarıyla yüzleşme konusunda Türkiye’de geline nokta bir hukukçu olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

2013 yılında yayınlanan ve derleyicisi olduğunuz sözlü tarih çalışmasında (‘Sessizliğin Sesi III, Ankaralı Ermeniler Konuşuyor’), yüzleşme tartışmaları konuşmacılardan biri tarafından bir ‘sel suyu’na benzetiliyordu. Geldiğimiz nokta itibarıyla, sel suyunun artık kayıplara karıştığı düşünülebilir. Geçmişle yüzleşme meselesi her şeyden önce ifade özgürlüğünün korunduğu demokratik bir ortama ihtiyaç duyar ve ne yazık ki demokratik bir siyasi ortamın yokluğunda ‘lüks’ olarak addedilen şeylerin başında geçmişle yüzleşme kavramı gelir. Gündelik yaşamın idame ettirilmesi ne kadar güçleşiyorsa

Cansu Muratoğlu - Hukukçu
Bilgi Üniversitesi Öğretim Üyesi

Kitabınızın ekseninde yer alan Holokost konusunda yüzleşme açısından en önemli ve kritik eşğin 7 Aralık 1970’de Almanya Başbakanı Willy Brandt’ın Varşova Gettosu kurbanları için yapılan anıtın önünde diz çökmesi olduğunu belirtiyorsunuz. Kitabınızı henüz okumayanlar için bu eylemin yüzleşme açısından taşıdığı önemi açar mısınız?

Geçmişle yüzleşmenin ceza yargılamaları, toplumsal dayanışma ya da demokrasiyi tesis etme gibi hedefleri olan kavramsal bir alan olarak ortaya çıkmasının Almanya deneyimiyle büyük bir bağlantısı var. İkinci Dünya Savaşı’nın sonunda başlayan Nürnberg yargılamalarıyla birlikte, Batı Almanya pek de istekli olmadığını

Gettosu kurbanları için yapılan anıtı ziyaret ettiği sırada beklenmedik bir biçimde aniden diz çöken Brandt’ın, yaşayan ve hisseden bir insan olarak bir dakika boyunca susması ve bedeniyle adeta sessizlik duvarlarını yıkmıştı. Bu, Parlamento’da birtakım hesaplar ya da zorunluluklarla ifade edilen bir özür değil, kendisi de zamanında Nasyonal Sosyalist rejimin bir mağduru olarak

Almanya’dan kaçan ve sonunda Şansölye olan bir insanın, oldukça insani bir jestle mağdurlara hak ettikleri kamusal saygıyı iade etme girişimiydi. Bu eylemin en önemli özelliğinin bu insani niteliği olduğunu düşünüyorum.

İmirhan da Alıç Festivali

İmirhan Köyü'nde yapılan 2. Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali öğlen saatlerinde başladı. Önce köyde bulunan Çamlar Mevkisi ziyaret edildi, ardından da Alıç toplandı.

İmirhan Köyü Etkinliği Alıç Festivali Başladı. İmirhan Derneği'nin geçtiğimiz yıl ilkini yaptığı "Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali"nin 2'incisi 4-5 Ekim tarihleri arasında köyde yapıldı. İmirhan Köyü Derneği üyeleri ve yöneticilerinden yaklaşık yüz kişi 3 Ekim tarihinde İstanbul'dan yola çıkarak 4 Ekim tarihinde köye ulaştılar. İmirhan Köyü Dernek Başkanı Mehmet Arslan ve derneğin Kadın Komisyonu Başkanı Selda Haydaroglu'nun da içinde olduğu dernek üyeleri, 3 gün köyde kalarak 2. Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali'ne katıldı. Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali'ne kadınların yoğun olarak katıldığı dikkat çekti. Festivale katılan İmirhan Köyü Derneği Üyeleri, festival başlamadan önce Ziniski Köyü'nde bulunan Seyit Baba Türbesini, ardından da Yağbasan Köyü'nde bulunan Ali Baba'nın kabrini ziyaret ettiler.

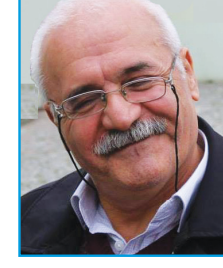
KURBANLAR KESİLDİ

Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali'nin ilk günü köyde kurbanlar kesildi, lokmalar dağıtıldı, ardından ev ziyaretleri yapıldı. İmirhan Köyü'nde yapılan 2. Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali öğlen saatlerinde başladı. Önce köyde bulunan Çamlar Mevkisi ziyaret edildi, ardından da Alıç

Toplandı. Divriği'nin en iyi alıçları İmirhan Köyü Arazilerinde yetiştiği tahmin ediliyor. Dernek başkanı Mehmet Arslan ve Kadın Komisyonu Başkanı yaptıkları ortak açıklamada, Çamlar Köyü'nde yapılan 2. Çamlar Ziyareti ve Alıç Festivali'nin bundan sonra da geleneksel olarak sürdürüleceğini söyledi. Festivalin ardından köyde bulunan yaklaşık yüz kişi,

Divriği Kültür Derneği'nin üniversite öğrencilerine burs için topladıkları elma bahçesine giderek destek oldular. Dernek üyeleri, elma toplama işinin bitmesinin ardından otobüslerle İstanbul'a döndü.

Haber: Divriği Gazetesi

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Deprem ve İnsan

Deprem, yerin deviniminden kaynaklanan doğal bir olaydır. Bilimsel ve diyalektik gerçeklik şudur ki, evren de devinmeyen, eylemsiz hiç bir nesne, olgu ve olay yoktur. Evren de gelişen tüm olay ve olgular enerjinin değişik konumda ki boyutlarından başka bir şey değildir. Deprem, söz konusu enerjinin boşalıp başka bir konuma geçmesidir. Doğanın işleyiş yasaları, insanın iradesine bağlı değildir ve o yasaları durduracak hiçbir güç de yoktur. Ancak, insan doğanın dilini, hareket yasalarını okuyarak, öğrenerek o yasaları etkisiz ve insan için zararsız bir konuma getirebilir. Zaten bilim ve teknoloji dediğimiz gerçeklik budur. Zaten mühendislik dediğimiz meslek de doğayı insanın yararı konumuna getirmeye çalışan bir bilim dalıdır. Bu bağlam da depremin yıkıcı ve toptan yok edici olduğu gerçeği geçmişten bugüne akan insanlığın ortak bilinciyle bilinmektedir. Bunu bilen insanlar, doğanın bu yıkıcı ve durdurulamaz olan etkisini, insanın yaşamına zarar vermeden geçiştirilemsi için doğanın diline uygun yapılar ve mühendislikler geliştirmiştir. Söz konusu mühendislik gerçekleştirildiğinde depremin insan yaşamına verdiği zarar ortadan kalkmaktadır. Doğanın bir eseri olan insan, doğaya aykırı davranmadığı sürece, kendi doğal yaşamını da sürdürür. Dolayısıyla deprem öldürmez, doğanın diline uygun davranmayan ve o dilin gerektirdiği yapılaşmayı sağlamayan bilim dışı, akıl dışı uygulamalar öldürmektedir. Deprem her yer de olur. Bu anlam da ülkemizde de yoğun depremlerin yaşandığı bir gerçektir. Ama bir şanssızlık olarak denebilir ki, ülkemizi yönetenlerin büyük bir kısmının, depremi "ilahi bir ceza ve "kader" olarak görmüş olmalarıdır. Bu durum da mühendislik, bilim ve akıl, yerini doğmaya bırakmakta ve böylece doğa acımasız bir şekilde kendi yasaları ve doğrultusu için de insanlara da büyük yıkımlar getirmektedir. Mülkiyetli toplumlar genel anlam da "kâr" etme güdüsüne dayanır. Kapitalizm de bu hırs çok daha aşırı bir isteğe dönüşmüştür. Bu bağlamda, doymak bilmeyen yükleniciler, ucuz malzeme kullanarak, yüksek kazanç elde etmeye çalışıyorlar. Ve sonuç da depreme dayanaksız binalar ortaya çıkmakta ve depremlerde yüzlerce, bazen binlerce vs. insanlar ölmektedir. Esasında sorun tamamen sistem sorunudur. Özellikle beklenen İstanbul Depremi, bilim insanların belirttiklerine göre büyük bir yıkım getirecektir. Yapılması gereken şey; çürük ve yıkım tehlikesi taşıyan binların tespit edilerek boşaltılıp yıkılması ve fonlar yaratılarak vatandaşa verilmesi ve yerine, mühendislik bilgisiyle yenilerinin yapılması gereklidir.

**BİRLİK VE BERABERLİĞİN,
TAM BAĞIMSIZLIĞIN,
MİLLİ EGEMENLİĞİN,
AYDINLANMA VE
ÇAĞDAŞLIĞIN 96. YILI,**

**29 EKİM
CUMHURİYET
BAYRAMI'MIZ**

Kutlu Obsun...

Şükrü GENÇ | Sarıyer Belediye Başkanı

Mengücek Vakfı Gezisi

Dünyanın Gözdesi
ŞİFAHANE

Divriği Şifahanesi ve Külliyesi, Anadolu Selçuklu Devleti'ne bağlı Mengücek Beyliği döneminde inşa edildi. Ulu Cami, Süleyman Şah'ın oğlu Ahmet Şah tarafından, Darüşşifa ise eşi Melike Turan Melek tarafından yaptırıldı. 1228 yılında başlanıp 1243 tarihinde tamamlanan yapı kompleksinin Baş Mimarı Ahlatlı Hürrem Şah'tır. Tarihçilere göre, sadece Anadolu'da değil dünyada bir benzeri daha olmayan Divriği Şifahanesi ve Külliyesi'nin Tac Mahal'den Endülüse kadar benzeri yok. UNESCO Koruması altına 1985 yılında alınan ilk eserlerden olan Divriği Şifahanesi ve Külliyesi 2028 yılında yapılışının 8 yüzüncü yılı için kutlama hazırlıkları yapıyor.

Temaslar Divriği'nin Korunması ve Tanıtımı İçin SİVAS VALİSİ İLE GÖRÜŞÜLDÜ Divriği'nin tanıtım ve tarihsel mirasının aslına uygun restore edilerek hizmete açılması için girişimler devam ediyor. Hitit ve Urartulardan başlayarak, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet mimarisinin özgün örneklerinin bulunduğu Divriği, Anadolu'nun en eski yerleşim yerlerinden sayılıyor. İlçede çok sayıda tarihi eserin yanı sıra Divriği Darüşşifası, (Divriği Ulu Camisi) Kale Camisi, Divriği Kalesi, Kesdoğan Kalesi, Kümbetler, Hamamlar, köprüler ve yaklaşık 120 tescilli tarihi konak bulunuyor. Bir kaç yıl önce TIP Doktoru Prof. Dr. Mahir Tevrüz'ün girişimleriyle kurulan "Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı" ilçenin gelişmesi ve tanıtımı için çalışmalar yapıyor.

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz ve vakıf mütevelli heyetinden, Rıza Gürnlü, Serdar Tuğrul, İhsan Çalapverdi, Duran Önder, Hakan Gök, Basri Hamulu, Şahin Küçük, Cahit Püşman, Ahmet Yozgatlı, Adnan Önder, Orhan Delipinar, Nuran Tanrikulu ve Murat Bulut, 6 Ekim Pazar Günü Sivas Valisi Salih Ayhan ve Vali Yardımcısı Mehmet Nebi Kaya ile görüştü. Görüşmede Divriği'nin tarihi eserlerinin korunması, restorasyonu, tanıtımı, eğitim, sağlık, turizm, tarım ve hayvancılık gibi konu başlıkları gündeme geldi. Aynı zamanda, Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Mütevelli Heyeti Üyesi olan Sivas Valisi Salih Ayhan ve Vali Yardımcısı Mehmet Nebi Kaya, Divriği'nin tarihsel mirasının korunması ve turizme gösterdiklerini ifade ettiler. Sivas Valisi Salih Ayhan ve Vali

Yardımcısı M. Nebi Kaya ile yapılan görüşmede Vakıf Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz Divriği'nin çözüm bekleyen acil sorunları üzerine görüşlerini açıkladı. Tevrüz konuşmasında, Nuri Demirağ Meslek Yüksek Okulu'nun öğrenci sayısının hızla azalması, buna bağlı olarak öğrenci yurdunun hemen hemen hizmet dışı kalması

Kültür Bakanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Sivas Valiliği ve Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı ortaklığında 3 gün sürecek bir etkinlik düzenlenebilir. Biraz önce ifade ettiğim Oditoryum, Kültür Merkezi ve Misafirhane projesi bu tarihe kadar hizmete girebilir. Divriği'nin tarihsel durumu göz önüne alınarak, Sivas Havaalanı,

yürüttüğümüz, Abdullah Paşa Konağı'nın müze olması için çalışmamız zaten devam ediyor. Vakfımız, eğitim ve sağlık konularına özel önem vermekte. Bu vesileyle, Divriği'de okuyan, başarılı olan, çeşitli derecelere giren öğrencilerimize imkânlarımız nispetinde yardımlar yapmaktayız. Diğer önemli sorunlarımızdan

Sivas Valisi Salih Ayhan ile Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı yöneticilerinin görüşmesi sıcak ve dostane bir ortamda geçti.

Görüşmeler
Divriği Cem Evi ziyareti
-Abdullah Paşa Konağı ziyareti
-Divriği Ulucamii ve Şifahane ziyareti

Tarım ve hayvancılık konusu sadece bizim değil Türkiye'nin, hatta dünyanın sorunu haline geldi. Tarım ve Hayvancılık konusunda köy kalkınması başlığı altında Divriğili Sanayici ve İş İnsanları ile diyalog halindeyiz. Divriği'nin bazı bölgelerinde Tarımsal Kalkınma Kooperatifleri kurma düşüncemiz devam etmekte. Cürek Yerleşkesi konusuna gelince. Bölge bir zamanlar Türkiye'nin en modern örneği iken, bazı uygulamalardan kaynaklı olarak bugün harabe haline geldi. Kamusal bir destek olamadan, kişilerin gücüyle Cürek Yerleşkesi'nin yeniden hayata kazandırılması neredeyse imkânsız. Cürek Yerleşkesi'nin kurtarılması için sayın valimizle çeşitli istişareler yapmak istiyoruz" dedi.

-Sadık Özgür Anı Evi ziyareti.
-Cumhuriyet Meydanının yerinde görülmesi.
-Divriği Belediye Başkanı Sayın Hakan Gök'ü makamında ziyaret. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından yaptırılmakta olan Divriği Koruma Amaçlı İmar Planı da dahil olmak üzere Divriği'de Vakfın çalışmaları ve birlikte gerçekleştirilebilecek hizmetler konusunda değerlendirme toplantısı.
-Prof. Dr. Mahir Tevrüz Ana Okulu ziyareti.
-Hüma Hatun Sokağı ziyareti.
-Divriği Nuri Demirağ Endüstri Meslek Lisesi ziyareti.
-Divriği Er Maden Genel Müdürü Sayın Halil Yıldırım makamında ziyaret.
değerlendirme toplantısı.
-Zeki Kızıltaş müze ziyareti.
-Divriği'de organik tarım üreticilerinin tarlaları ve ipek böceği için dikilen dut ağaçlarının oluşturulduğu alanlar ziyaret.
-Divriği'nin Eğrisu (Anzahar) köyü ziyareti.
-Sivas Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ziyareti, Rektör Prof. Dr. Mehmet Kul ile görüşme.

tehlikesi taşıdığını ifade ederek, yüksekokula yeni bölümler ve branşlar açılmalı önerisini sundu. Tevrüz daha sonra, Ulu Cami restorasyonu sürecinde ziyaretçi kabulü için eserin etrafına yapılan gezi platformundan dolayı Sivas Valisi Salih Ayhan'a teşekkür etti.

Sivas Valisi Salih Ayhan ile Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Yöneticilerinin görüşmesi sırasında vakıf Başkanı Mahir Tevrüz şunları söyledi. "Hüma Hatun Sokağı sayın valimizin girişimleriyle amacına uygun yapılarak hizmete girdi. Buna mukabil, vakfımızın geliştirdiği "İpek Eller Projesi" için valimizin destek vermesi ayrıca takdir konusudur. Ayanağa Konağı konusunda yeni bir proje yapılarak adım atılabilir. Bu proje kapsamında Divriği'nin acil ihtiyaçlarından olan, misafirhane, müze, kültür merkezi, Oditoryum gibi hizmet alanları kazandırılabilir. Dünyaca tanınan, bir benzeri olmayan, Türkiye'den UNESCO koruması altına alınan ilk üç eserden biri olan Divriği Şifahanesi ve Külliyesi'nin 8 yıl sonra 8 yüzüncü yapılış yılı olacak. Bu vesileyle UNESCO ile birlikte,

Otobüs Terminali, Tren Garı Çevresi ve şehrin bazı noktalarına Divriği Şifahanesi ve Külliyesi'nin ve yön tabelaları konabilir? Bütçe yokluğundan dolayı yarım kalan Divriği Kalesi Arkeolojik kazı çalışmaları yeniden başlatılarak tamamlanabilir. Kalenin en önemli tarihsel değeri "Aslanlı Burç" neredeyse düşecek. Bu hassas duruma acilen dikkat çekilmesi taraftarıyım. Aslanlı Burç zaman kaybedilmeden yıkılma tehlikesinden kurtarılmalı. Divriği'nin önemli kültür zenginliklerinden olan Kale Eteğinde bulunan 2 adet Kilise restore edilerek kurtarılmalı. Restorasyonu tamamlanan Tevrüzlü Konağı çevresi ağaçlandırılarak hizmete açılabilir. Divriği Belediyesi ile birlikte

birisi de, Divriği Cumhuriyet Meydanı'nda Turizm Danışma Bürosu eksikliği. Belki böyle bir büro olsa bile hizmet verecek personel olmaması konusu. UNESCO Koruması altında olan bir ilçede böyle bir eksikğin olması büyük bir talihsizlik sayılabilir. Sivas İl Kültür Müdürlüğümüzün girişimleri ile Divriği'ye Turizm Danışma Bürosu için personel atanabilir mi?

konusu sadece bizim değil Türkiye'nin, hatta dünyanın sorunu haline geldi. Tarım ve Hayvancılık konusunda köy kalkınması başlığı altında Divriğili Sanayici ve İş İnsanları ile diyalog halindeyiz. Divriği'nin bazı bölgelerinde Tarımsal Kalkınma Kooperatifleri kurma düşüncemiz devam etmekte. Cürek Yerleşkesi konusuna gelince. Bölge bir zamanlar Türkiye'nin en modern örneği iken, bazı uygulamalardan kaynaklı olarak bugün harabe haline geldi. Kamusal bir destek olamadan, kişilerin gücüyle Cürek Yerleşkesi'nin yeniden hayata kazandırılması neredeyse imkânsız. Cürek Yerleşkesi'nin kurtarılması için sayın valimizle çeşitli istişareler yapmak istiyoruz" dedi.

**29 EKİM CUMHURİYET
BAYRAMI'MIZ**
Kutlu Obsun...

Şükrü GENÇ | Sarıyer Belediye Başkanı

Sadık Özgür Anısına

Sadık Özgür Anısına Türkiye'nin önde gelen iş insanlarından Kale Endüstri Holding Onursal Başkanı Sadık Özgür unutulmadı. Ankara Divriği Kültür Derneği 58'inci Pilav ve Kültür Şenliği'ni geçtiğimiz aylarda kaybettiğimiz Divriğili Sanayici ve iş insanı Sadık Özgür'e atfen yaptı. 15 Eylül Pazar Günü yapılan 58'inci Pilav ve Kültür Şenliği Yenimahalle Belediyesi Yakacık Piknik Alanında yapıldı. Sunuculuğunu Gülhan Birsöz'ün yaptığı Pilav ve Kültür Şenliğine CHP ve HDP Milletvekilleri, siyasi parti temsilcileri, Alevi kurum temsilcileri, meclis üyeleri ve çok sayıda kişi katıldı. Divriği'de Sürdürülen Maden Arama Faaliyetlerine Tepki; Ankara Divriği Kültür Derneği'nin bu yıl 58'incisi 15 Eylül Pazar Günü Yenimahalle Piknik

Nurullah Esat Ünsal

Alanında yapıldı. Şenlikte Divriği'de sürdürülen maden arama girişimlerine karşı pankartlar asıldı. Soner Ergül, Erdal Beyazgül, Birsen Kavut, Mehmet Kale, Grup Mihman, Türkân ve Eylem Akbiyık, Eylem Alankuş'un sanatçı olarak katıldığı 58'inci Pilav ve Kültür Şenliğinin açılış konuşmasını dernek başkanı Nurullah Esat Ünsal yaptı. Konuşmasına şenliğe katılanları selamlamaya başlayan Ünsal şunları söyledi. "Bu yıl ki pilav ve kültür şenliğimizi merhum iş adamımız Sayın, Sadık ÖZGÜR

Ankara Divriği Kültür Derneği 58'inci Pilav ve Kültür Şenliği'ne, CHP Ankara Milletvekili Levent Gök, Murat Emir, Nihat Yeşil, HDP Milletvekili Zeynel Özen, CHP Ankara İl Başkanı Rıfki Güvener, Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar, Çankaya Belediye Başkanı Alper Taşdelen, CHP Ankara Kadın Kolları Başkan Yardımcısı Türkân Çınar, CHP Yenimahalle İlçe Başkanı Feridun Güngör, CHP Çankaya İlçe Başkanı Fahri Yıldırım, CHP Mamak İlçe Başkanı Uğur Açıkalın, CHP Etimesgut İlçe Başkanı Onur Öktem katıldı. Pilav ve Kültür Şenliği akşam saatlerine kadar sürdü.

anısına ithaf etmekten büyük bir mutluluk duyduk.

Ülkemiz üzerine örtülmek istenen karanlığa karşı yıllardır, demokrasi güçleri ile omuz omuza mücadele eden, gerçekleştirdiği her etkinliklerde daima dayanışmayı ve birleşmeyi hedefleyen Divriği'liler Mart ve Haziran seçimlerinde de demokrasi adına dayanışmadan yana olmuştur. Ancak "seçilmişlerin seçimle gitmeleri gerekliliğine inanmaktayız." Halkın iradesine saygı gösterilmesi gerekmektedir. Mücadelesini verdiğimiz demokrasi tam da budur.

Ülkemizde son zamanlarda hepinizin de bildiği gibi doğa katliamları yaşanmakta, Kaz Dağları, Hasan Keyf, Salda Gölü talan edilmekte, Divriği ilçemizin ve köylerinin yaşam kaynağı olan Mursal'da da hukuksuz olarak maden araması yapılmaktadır. Ülkemizin can damarları olan yaşama alanlarımız katledilerek yabancı şirketlere peşkeş çekilmektedir.

Cumhuriyet değerlerinden tarihi Ulus Tren Garı yandaş vakıflara kiraya veriliyor. Tarihi Valilik binası ve Sümer Bank üniversitelere kiralanıyor, sadece Ankara da değil ülkemizin her tarafında tarihi değerlerimiz yok ediliyor.

Ülkemizde yine son yıllarda üzüler belirtmeliyim ki çocuk ve kadın cinayetleri de çok fazla artış göstermektedir. Bunun en büyük sebebi ise gerici yobazların kız çocuklarımızı ve kadınlarımızı aşağılayıcı

söylemlerde bulunarak kadınları yok saymalarıdır. Gözü dönmüş canilerinde bu söylemlerle kendi malları saydıkları kadınları canice katledip, yaşam haklarını ellerinden almaktalar. Bu gerici ve yobaz fikirde olanları ve kadın cinayetlerini bir kez daha lanetliyoruz.

Yaşamakta olduğumuz ülkemizdeki sorunların yakından takipçisiyiz ancak tek başımıza mücadele etmenin mümkün

olmadığının da bilincindeyiz, tüm toplum olarak özellikle derneklerimize, sivil toplum kuruluşlarına, sendikalara, sahip çıkmalıyız" dedi.

Ankara Divriği Kültür Derneği 58'inci Pilav ve Kültür Şenliği'ne, CHP Ankara Milletvekili Levent Gök, Murat Emir, Nihat Yeşil, HDP Milletvekili Zeynel Özen, CHP Ankara İl Başkanı Rıfki Güvener, Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar, Çankaya Belediye

Başkanı Alper Taşdelen, CHP Ankara Kadın Kolları Başkan Yardımcısı Türkân Çınar, CHP Yenimahalle İlçe Başkanı Feridun Güngör, CHP Çankaya İlçe Başkanı Fahri Yıldırım, CHP Mamak İlçe Başkanı Uğur Açıkalın, CHP Etimesgut İlçe Başkanı Onur Öktem katıldı. Pilav ve Kültür Şenliği akşam saatlerine kadar sürdü.

Haber: Divriği Gazetesi

**COŞKUyla, UMUTla,
HEP BİRLİKTE YÜRÜYELİM**

Fener alaye 29 Ekim | 17:00

KEFELİKÖY > SARIYER

**SARIYER
BELEDİYESİ**

İhtiyaç sahibi Divriğili öğrencilere burs olması amacı ile bağışlanan bahçede hasat yapıldı

Divriği'de dayanışma örneği

Öğrencilere Burs Desteği İçin DİVRİĞİ'DE ELMA TOPLANDI

Divriği Esnaflarından Mehmet Sayar eşine az rastlanır bir davranış sergileyerek, yaklaşık 50 ton tutarındaki 37 dönüm elma bahçesinin meyvelerini Divriği Kültür Derneği'ne öğrencilere burs için bağışladı. Dernek başkanı Cafer Yıldız ile birlikte yaklaşık 50 kişi 4 Ekim Cuma Günü İstanbul'dan, elmaları toplamak için Divriği'ye geldi. Elma bahçesinde çalışan dernek üyelerine kısa süre sonra Divriği'den çok sayıda kişi yardıma geldi.

Elma toplama işi 5 gün sürecek. Elde edilecek gelirin tamamı Öğrencilere burs olarak verilecek. Elma toplama işine Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak ve mahallelerden halk da katıldı.

Elma Bahçesini bağışlayan Mehmet Sayar, Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada, "Divriği Kültür Derneği'nin ihtiyaç sahibi öğrencilere, imkânları nispetinde burs desteği verdiğini biliyordum. Geçtiğimiz sene Çamşılı Bölgesi'nden Divriği Kültür Derneği'ne yollanan nohut satışı ile burs verildiğini de duymuştum. Biz de kendi imkânlarımız ölçüsünde böyle bir projeye nasıl destek veririz diye düşünürken,

35 dönüm alan üzerinde 2500 kök ağacımızda yetişen yaklaşık 50 ton civarında meyvesi olan Elma Bahçemizi Divriği Kültür Derneği'ne Burs için bağışlamayı uygun gördük. Elbette nakit üzerinden de burs desteği verilebilir ancak, elma bahçesinin meyvelerini burs için bağışlarken, üretim ve emek süreçlerine hem öğrencileri hem de sivil toplum kuruluşlarını katarsak, ileriki dönemlerde bu kurumlar dolaylı veyahut doğrudan üretim süreçlerini teşvik davranışı içine girecekler. Buradaki amacımız, tarım, hayvancılık, ve bahçecilik üretiminin neredeyse bittiği bu günlerde yeniden bir üretim düşünülebilir mi fikri bizi bu davranışa sevk etti" dedi.

Elma Geliri 30 Üniversite Öğrencisine Burs Olacak

Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada; "Divriği Kültür

Divriği Esnaflarından Mehmet Sayar eşine az rastlanır bir davranış sergileyerek, yaklaşık 50 ton tutarındaki 37 dönüm elma bahçesinin meyvelerini Divriği Kültür Derneği'ne öğrencilere burs için bağışladı. Dernek başkanı Cafer Yıldız ile birlikte yaklaşık 50 kişi 4 Ekim Cuma Günü İstanbul'dan, elmaları toplamak için Divriği'ye geldi. Elma bahçesinde çalışan dernek üyelerine kısa süre sonra Divriği'den çok sayıda kişi yardıma geldi.

Derneği olarak Divriğili üniversite öğrencilerine desteklemek amacıyla son 5 yıldır burs veriyoruz. Burs kaynağını genellikle Divriği'nin iş insanlarından, gönüllülerinden sağlayarak oluşturuyoruz. Ancak ülke ekonomisindeki kötüye gidiş bizim iş insanlarımızın da ekonomik olarak işlerinin

bozulmasına sebep olduğundan dolayı geçen yıl yeterince kaynak oluşturamadık ve burs projemizin bir kısım kaynağını Divriği'de üretilmiş olan nohutlardan bir ton getirerek ve burs projemize destek olan dostlarımıza hediye ederek 15 öğrencimize burs sağladık. Bu yılda yine kaynak arayışında iken 4 Eylül vesilesiyle Sivas'a gittiğimizde ziyaret ettiğimiz hemşehrımız Mehmet Sayar Divriği'de 37 dönüm elma bahçesi olduğunu, işlerinin yoğunluğundan ilgilenip de ürünleri değerlendiremediğini söyleyince Biz de bu ürünleri öğrenci bursu yararına değerlendirebilir miyiz dedik. Kendisi de bu teklifimize çok olumlu baktı bahçe sizindir dedi. Bunun üzerine bu projeyi hayata geçirmeye karar verdik. Yaklaşık tahminlerinize göre 40 ton elmayı Divriği Üretim ve Pazarlama Kooperatifi işbirliği ile çeşitli şekillerde değerlendirmeyi düşünüyoruz. Bunlardan birisi burs projemde 100 TL destek

olana 10 kilo elma Hediye etme şeklinde. Diğerleri yemek veren işletmelere dağıtma, yemek şirketlerine veya kamu kurumlarına vererek değerlendirme şeklinde çeşitli alternatifler düşünüyoruz. Bir kısmını da Malatya'da görüşmüş olduğumuz bir kurutma tesisinde kurutarak elma kuru haline

Elmaların 10 buçuk tonu kurutulmaya, 18 tonu meyve fabrikasına, 3 ton da İstanbul'a getirilerek dernek üyelerine 10'ar kiloluk paketler halinde satıldı. Köy dernekleri elma satışına önemli ölçüde destek verdi. Kurutulmaya ayrılan 10 ton elmadan 1 ton elde edilerek dernek tarafından bir süre sonra

girişimler başlayacak. Satılan bu gıda ürünlerinden elde edilecek gelir öğrencilere burs olarak ayrılacak?

Haber: Divriği Gazetesi

Divriğili bir hayırseverin, Divriği Kültür Derneği'ne öğrencilere burs için bağışladığı elmalar toplandı. 37 Dönüm alanda bulunan elma bahçesinden 5 gün süren çalışma sonunda 32 ton elma toplandı. Elmaların 10 buçuk tonu kurutulmaya, 18 tonu meyve fabrikasına, 3 ton da İstanbul'a getirilerek dernek üyelerine 10'ar kiloluk paketler halinde satıldı. Köy dernekleri elma satışına önemli ölçüde destek verdi. Kurutulmaya ayrılan 10 ton elmadan 1 ton elde edilerek dernek tarafından bir süre sonra satışa sunulacak.

getirip Kooperatif üzerinden değerlendirmeyi düşünüyoruz. Umarım hemşehrilerimiz ve dostlarımız bu projemize ve çabamıza omuz verirler ve öğrencilerimiz için bir kaynak oluşturma şansını yakalarız. Aslında bu elma bahçesi satılık. Burayı öğrenciler yararına alabilme koşulları oluşursa ve gerekli bakımı yapılırsa, bahçeden çok iyi ürün olarak Sürdürülebilir bir Burs kaynağı yaratma şansımız da var. Bu seçeneği de değerlendireceğiz" dedi.

Bahçeden 32 Ton Elma Toplandı 30 ÖĞRENCİYE 1 YIL BURS

Divriğili bir hayırseverin, Divriği Kültür Derneği'ne öğrencilere burs için bağışladığı elmalar toplandı. 37 Dönüm alanda bulunan elma bahçesinden 5 gün süren çalışma sonunda 32 ton elma toplandı.

satışa sunulacak. DKD Başkanı Cafer Yıldız'ın yaptığı açıklamaya göre, Divriği'den alınan Nohut, fasulye, mercimek gibi bakliyat ürünleri bir süre sonra dernek üyelerine ve diğer kesimlere satılmak için

